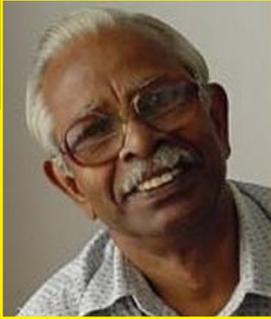

படிசூள்

இரு மாத இலக்கிய இதழ்   டிசம்பர் : 2022   இதழ் - 51

தெளிவத்தை ஜோசப்
கிரங்காணல்

சீக்கத்தன் சாலைவ
எஸ்.எல்.எம். ஹனிபா

Best Wishes to Padihal Magazine

WEKANDE CLINIC

Dispensary & Surgery

Estd 1990

+ **Special Clinics**

Diabetic Clinic

Women Diseases Clinic

Skin Clinic

Diet Advises

Herbal Medicine

+ **Laboratory investigations
(Navaloka Metropolis)**

**No: 09, SAUNDER'S COURT,
COLOMBO : 02, SRI LANKA**

Tel: 011 2438801 Mobile: 077 966 40 63, 071 843 07 15

Fax : 011 2307762 Email: doctorthassim@gmail.com

Since 2003

நல்லன காணவும்
நல்லவற்றுடன்
இணையவும்
முயல்பவர்களின்
எண்ணிக்கை
சிறியதாக இருப்பினும்
அது
முயற்சியின்மையிலும் பார்க்க
மேலானது

ஆலோசனையும் வழிகாட்டலும்
கலாபூஷணம் அன்பு ஐவஹர்ஷா

சஞ்சிகை மதியுரைக் குழு
வைத்தியக் கலாநிதி தாளிம் அகமது
சிவசிறி பா. ஞானச்சந்திரன் குருக்கள்
கெகிராவ ஸௌலைஹா
கலாநிதி எம்.சி. ரஸ்மின்
நாச்சியாதீவு பர்வீன்

பிரதம ஆசிரியர்
எல். வலீம் அக்பர்ம்

துணை ஆசிரியர்
எம்.சி. நஜிமுதீன்

பதிப்பாசிரியர்கள்
நேகம வை. சியாட்
ஏ.ஏ. பஸான்
எம்.ஜே.எம். ஹரிமாஸ்

- புகைப்படங்கள், ஒலியங்கள் - பிடிக்கப்பெறக்கூடாது -

இதழ் : 51

படிகள்

திருமாத இலக்கிய இதழ்

டிசம்பர் : 2022

ISSN 1800 - 4598

வெளியீடு

அநுராதபுரம்

நண்பர்கள் இலக்கிய குழு

தனிப்பிரதி : 200.00

தபால் மூலம் : 300.00

வெளிநாடு : 3 \$

வருட சந்தா : 1500.00

ஆயுட்ச் சந்தா : 10000.00

வங்கிக் கணக்கில் வைப்பிலிருவோர்

L.Waseem Akram, Peoples Bank

051 2 002 1 001 8538 என்ற

இலக்கத்திற்கும்: காசோலை,

காசுக்கட்டளை அனுப்புவோர்

L.Waseem Akram எனப் பெயரிட்டு

பின்வரும் முகவரிக்கும் அனுப்பவும்.

சகல தொடர்புகளுக்கும்

PADIHAL PUBLICATION

52, THURUKARAGAMA,

KAHATAGASDIGILIYA# 50320

+94 76 9 266 446,

+94 71 8 42 34 59

padihal@gmail.com

Www.padikal.blogspot.com

படிகள்: தனிச்சுற்று மாதந்திரம்

உங்களுடைய பார்வைக்கு எங்கள் கருத்து

பிரதம ஆசிரியர்
எஸ். வஸ்ம் அக்ரம்

துணை ஆசிரியர்
எம்.சீ. நஜிமுதீன்

படிகள் சஞ்சிகையின் 50ஆவது இதழ் தந்த வெற்றியின் உற்சாகம் இன்னும் வற்றாத பொழுதுகளில், படிகள் சஞ்சிகையின் 51ஆவது இதழில் சந்திக்கிறோம்.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக, படிகள் சஞ்சிகையின் ஊடாக வடமத்திய மாகாணத்தில் குறிப்பாக அநுராதபுர மாவட்டத்தில் கலை இலக்கியப் பகிர்வுகளை வளம்படுத்துவதுடன், பாடசாலை மாணவர்களையும் ஊக்கப்படுத்தி புதிய இளம் தலைமுறை இலக்கிய ஆர்வலர்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை செயற்படுத்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தோம்.

அந்த ஆர்வத்தை Rajarata Edu Network என்ற பிரதேச கல்வி வளர்ச்சிக்கும் சமூக மாற்றத்திற்குமான அமைப்பு படிகளுடன் இணைந்து செயல்படுத்தியிருந்தது. குறிப்பாக பாடசாலை (க.பொ.த உயர்தரம்) மாணவர்களுக்கான சிறுகதை, கவிதைப் போட்டியொன்றை நடாத்தி அதன் மூலம் இளம் தலைமுறையினரிடையே கலை இலக்கிய பிரவாகத்தை ஏற்படுத்த செயற்பட முடிந்துள்ளது.

அதற்கான பங்களிப்பை வழங்கியுள்ள Rajarata Edu Network என்ற அமைப்பிற்கும் அதன் பிரதான செயற்பாட்டாளர்களான எம். சவ்றின் அஹமட், மொஹமட் தெளபீக் ஆகியோருக்கு எமது மனங்கணிந்த நன்றிகள்.

அதன் பெறுபேறுகள் மிக விரைவில் வெளியிடப்படும் என்பதை மகிழ்வுடன் அறியத் தருகிறோம்.

அதன் மூலம் எமது மாவட்டத்தில் புதிய இளம் தலைமுறை இலக்கிய ஆர்வலர்களின் பவனி அரம்பிக்க இயலும் என்ற நம்பிக்கை முகிழ்கின்றது.

இவ்வாறான போட்டிகளை தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடாத்த வேண்டும் என்பது எமது அவா. அதற்கு காலம் இடம் தர வேண்டும் என்பதே இப்போதைய பிரார்த்தனைகள்.

இந்தப் போட்டி நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றிய அனைவருக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதுடன், நடுவர்களாக செயற்பட்ட எம்.எச்.எம். சுபஹான் (அபு நுஹா), எம்.எஸ். லதீப் (ஓய்வு நிலை ஆசிரிய ஆலோசகர்) அவர்களுக்கும் மாணவர்களை ஊக்குவித்த அதிபர், ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் இனிய நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

பிரதம ஆசிரியர்

கட்டுரைகள் □

இலக்கியத்தில் எஸ்.எல்.எம்.

அன்பினால் அழகாவோம்

வ.அ. முஹ்சீன்

ஐலீலா முஸம்மில்

நேர்காணல் □

தெளிவத்தை ஜோசப்பை

ஈழத்து நூன்

சிறுகதைகள் □

ஆழ் துளை நீர் குமிழி

ஒரு துண்டு நிழல்

குச்சி மிட்டாய்

வினையின் விளைவு

உக்குவளை அக்ரம்

ஐமீல்

ஹுமைரா அல் அமீன்

மருதூர் ஐமால்தீன்

மொழிபெயர்ப்பு □

அருமையான பொறுமை

போலாந்து இலக்கியங்கள்

தாகா அகமட் இம்தியாஸ்

எம்.எஸ். லத்தீப்

கவிதைகள் □

சீனா உதயகுமார்

சிகானா உமர்லெப்பை

வசந்ததீபன்

ரிம்ஸா முஹம்மத்

ஏஸ்.எல்.எம்.ஹனீபாவின் இலக்கிய வாழ்வு செழுமைமிக்கது. வாசிப்பினாலும் அனுபவங்களினாலும் தொடர்புகளினாலும் எழுத்தினாலும் வளமூட்டப்பட்டது. தமிழ் சிறுகதைப் பரப்பில் முக்கியமான கதைசொல்லியாக அவர் திகழ்கிறார். 1962ஆம் ஆண்டு தன்னுடைய பதினாறாவது வயதில், "நெஞ்சின் நினைவினிலே" என்ற சிறுகதை மூலமாக, சிறுகதைத் தளத்தில் நுழைந்த ஏஸ்.எல்.எம். சுமார் ஐம்பது சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். "மக்கத்துச் சால்வை" என்ற சிறுகதை இவரின் உச்சநிலை படைப்பாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவருடைய கதைகளின் தொகுப்பாக, 1992இல் "மக்கத்துச் சால்வை" என்ற சிறுகதைத் தொகுதியும் 2007இல் "அவர் ஒரு பாற்கடல்" என்ற சிறுகதைத் தொகுதியும் வெளியிடப்பட்டன. "மக்கத்துச் சால்வை" சிறுகதைத் தொகுதி, தமிழ்நாடு, லில்லி தேவசிகாமணி விருதினைப் பெற்றதோடு, 1994ஆம் ஆண்டுக்கான தேசிய சாகித்திய விருதினையும் பெற்றது.

இலக்கியத்தில் எஸ்.எல்.எம்.

வ.அ. முவற்சீன்

ஏஸ்.எல்.எம்.மின் சிறுகதைகள் எளிமையானவை ஒரு அதேவேளை அவை வன்மையானவை, ஆழமானவை. அதிகார வெளிப்பாடுகளை தயக்கமின்றியும் துணிவோடும் எதிர்க்கின்ற அவருடைய பண்பு, அவர் எழுதியுள்ள பல கதைகளில் எள்ளலாகவும் கூர்மையாகவும் வெளிப்பட்டுள்ளன. மறுபுறம் மனித மனங்களுள் ஆழச் சென்று, அங்கு நிகழ்கின்ற குழப்பங்களையும் மோதல்களையும் தயக்கங்களையும் ஆசைகளையும் அவர் அற்புதமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தனது பிரதேசத்தின் பின்னணியில், தனது மக்களின் மொழியில், அவர்களது வாழ்வின் மிகப் பல அம்சங்களை அவர் கதைகளாக்கியுள்ளார்.

"கிழக்கிலங்கை வாழைச்சேனை பிரதேசத்து முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஒரு வெட்டுமுகத் தோற்றத்தை இவரது கதைகளில் நாம் தரிசிக்கலாம். சமூகப் பிரச்சினைகள், குடும்ப, பாலியல் முரண்பாடுகள், ஒழுக்கப் பிறழ்வுகள், வறுமை, சுரண்டல், அரசியல் என்று பல்வேறு அனுபவங்கள் இவரது கதைகளில் கலை வடிவம் பெற்றுள்ளன.

“எஸ்.எல்.எம்.” என நட்பாகவும் சுருக்கமாகவும் அழைக்கப்படுகின்ற சின்ன லெப்பை. முகம்மது ஹனீபா 01.04.1946இல் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள மீராவோடையில் பிறந்தார். பாடசாலைக் காலத்தில் சிறந்த குறுந்தூர ஓட்ட வீரராக விளங்கிய இவர், 1963இல் தேசிய மட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில், 200 மீற்றர் ஓட்டத்தில் மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றார். 1966-67ஆம் ஆண்டுகளில் கிளிநொச்சி விவசாயப் பாடசாலையில் கற்று, 03.01.1969இல் விவசாய அபிவிருத்தி ஊழியராக நியமனம் பெற்றார். பின்னர் கால்நடை அபிவிருத்தி போதனாசிரியராகி, வெவ்வேறு மாவட்டங்களிலும் பிரதேசங்களிலும் பணி புரிந்த பின்னர், 31.12.1990இல் அவர் அரசாங்க சேவையில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

அவ்வகையில், கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்வை புனைவு இலக்கியத்துள் கொண்டு வந்த படைப் பாளிகளுள் ஹனீபாவும் முக்கிய இடம் பிடிக்கிறார்.” என்று பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான் கூறுகிறார். (“மக்கத்துச் சாலவை: மண்ணும் மணமும்” - நினைவுநூல்)

எஸ்.எல்.எம். தன்னுடைய அறுபது வருட கால இலக்கிய பயணத்தில் ஐம்பதுக்கும் குறைவான சிறுகதைகளையே எழுதியுள்ளார். எழுதுவதற்கான கதைக் கருக்களைக் கொண்ட ஒரு சுரங்கமே அவருள் இருக்கிறது. 1990ஆம் ஆண்டிலேயே அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்து ஓய்வும் பெற்றிருந்தார். அந்த ஓய்வு எழுதுவதற்கான வாய்ப்பையும் நேரத்தையும் அவருக்கு வழங்கியிருந்தது. இருந்தும் அவர் அதிகம் எழுதவில்லை.

”ஹனீபா அதிகம் எழுதாவிட்டாலும் இலக்கியத்தை தன்னுள் எப்போதும் சுமந்து திரிபவர், விரிவான வாசகர், ஒரு தேர்ந்த சுவைஞர்” என்ற பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான் அவர்களின் கூற்றில், எஸ்.எல்.எம். அதிகம் எழுத முடியாமல் போனமைக் கான காரணங்கள் அடையாளம் காட்டப் பட்டுள்ளன - “விரிவான வாசகர்”, “தேர்ந்த சுவைஞர்”. எஸ்.எல்.எம். ஏராளமாக வாசித்திருக்கிறார். ஒவ்வொரு மாதமும் பூபால சிங்கம் புத்தகசாலையில் இருந்து அவருக்கு புத்தகங்கள் தவறாமல் அனுப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறன. இலங்கையின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் தமிழ்நாட்டிலிருந்தும் புத்தகங்களும் சஞ்சிகைகளும் அவருக்கு வந்தவண்ணமிருக்கின்றன. அவற்றை பேராசையோடு அவர் வாசிக்கிறார்.

அவருடைய சுவைத்தல் பரந்தது. தான் பணிபுரிந்த இடத்தில் ஒரு சிங்கள பெண் , நாட்டுக் கோழியுடன் குண்டுக்கத்தரிக்காயை நான்காய் வெட்டிப் போட்டு சமைத்த கறியில் இருந்து, கவிஞர் அனார் வீட்டு ரசம் வரை எவ்வாறு அவர் பலவித உணவுகளை சுவைத்து உண்டாரோ, அதேபோன்று எஸ்.பொ. புதுமைப் பித்தன், லா.சா.ரா. உமாவரதராசன், அம்ரிதா ஏயெம். என பரந்துபட்ட எழுத்துக்களின் சுவைஞராக அவர் இருந்தார்.

“அதிக வாசிப்பே என்னை எழுதுவதை விட்டும் தூரமாக்கியது. நல்ல படைப்பை வியந்து வியந்தே எனது காலமும் போய் விட்டது. ஒரு சிறந்த நூலை வாசித்த கையோடு அது பற்றி உரையாடுவதற்கும் நண்பர்கள் இல்லாத சூழலில் வாழ்வதும் கொடுமை” தன்னைப் பற்றிய எஸ்.எல்.எம்மின் இந்த கழிவிரக்கம் அவர் அதிகம் எழுத முடியாமல் போனமைக்கான காரணங்களை நமக்கு துல்லியமாகச் சொல்கிறது.

இது ஒரு நம்ப முடியாத ஒப்புதல் வாக்குமூலம். ஒரு மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர், பிற எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை வாசித்து வியந்து போவதென்பது அதிகம் நிகழ்கின்ற விடயமல்ல. சில கதைகள், சில கவிதைகள், சிறிதளவு புகழ் என்பன சாத்தியமாகியவுடன், பிறரின் எழுத்துகளை படிப்பதை நிறுத்தி விடுவதுதான் பொதுப் போக்காக இருக்கின்றது. இங்கு எஸ்.எல்.எம். இதற்கு மாறாக சில நூல்களை அல்ல,

எண்ணற்ற நூல்களை அல்லது பிரதிகளை அவர் வாசித்திருக்கிறார். தான் எழுதுவதை பாதிக்கின்றது என அவர் உணர்ந்திருந்தும் வாசிக்கிறார். வாசிப்பின் மீதான பேரார்வம்.

வாசிப்புடன் அவர் நின்று விடவில்லை. வாசித்ததை மற்றவர்களுடன் பகிர்வதும் அவருக்கு அவசியமாகின்றது. தனக்கருகில் பகிர்வதற்கு யாருமில்லாத போது, அவர் பயணம் செய்கிறார். இந்தப் பயணம் உள்நாட்டையும் கடந்து தமிழ்நாடு வரை விரிகிறது. பயணங்களும் ஆட்களை சந்திப்பதும் உரையாடுவதும் அவருக்கு பேரானந்தத்தைக் கொடுத்து வந்திருக்கிறது. அறைக்குள் அடைந்திருந்து, கதைகள் எழுவதிலும் பார்க்க, திறந்த வெளிகளில் பலருடன் அமர்ந்திருந்து கதை சொல்வது உரையாடுவது அவருக்கு மிகுந்த திருப்தியைக் கொடுத்திருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கில் கதைகளை எழுதி கிடைத்திருக்கக் கூடிய நட்பார்ந்த தொடர்புகளைவிட, பயணங்களும் நேரடி உரையாடல்களும் அவருக்கு எண்ணற்ற நெருங்கிய நட்புகளை உருவாக்கியிருக்கின்றன.

வாசிப்பு, பயணங்கள், உரையாடல்கள் என்பனவற்றோடு, விலங்குகளும் தாவரங்களும் அவர் அதிகம் எழுதுவதில் தடைகளை ஏற்படுத்தி வந்திருக்கின்றன. தொழில்ரீதியாக விவசாயத்துடனும் கால் நடைகளுடனும் தொடர்புபட்டிருந்த எஸ்.எல்.எம், அவை பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவையும் வளர்த்துக் கொண்டார்.

இது தொழில் எல்லையைக் கடந்து தனிப்பட்ட ரீதியிலும் தாவர, விலங்கு பராமரிப்பு குறித்து மற்றவர்களுக்கு ஆலோசனை கூறுபவராகவும் நேரடியாக உதவுபவராகவும் அவரை மாற்றியது. மனிதர்கள், தாவரங்கள், விலங்குகள் என்ற இயற்கையுடனான இணைப்பும் பிணைப்பும் அவருக்கு பெரும் மனநிறைவையும் திருப்தியையும் வழங்கி வந்திருக்கின்றன. எழுதுவதால் கிடைக்கின்ற மகிழ்வை விட இந்த உறவுகளும் விளைவுகளும் உள்ளத்துள் நிறைந்து, எழுதும் தேவையை எஸ்.எல்.எம் முக்குறைத்து விட்டன. இன்னும் பல கதைகளையும் ஒரு தொகை நாவல்களையும் எழுதியிருக்க வேண்டிய எஸ்.எல்.எம். அவற்றின் கருக்களை தனக்குள் தாங்கியவராக வாழ்கிறார்.

எஸ்.எல்.எம்மும் அரசியலும்

எஸ்.எல்.எம். ஒரு அரசியல் மனிதரல்ல. சமூக அநீதிக்கு எதிரான உணர்வுகளும் குரலும் செயற்பாடும் கொண்ட ஒருவரால் அரசியலில் நீடித்துச் செயற்பட முடியாது. ஏனெனில் சமூக அநீதிகளின் உறைவிடமாக அரசியலே அமைந்திருக்கிறது. முதலில் SLFPயிலும் பின்னர் SLMCயிலும் இணைந்து அவர் செயற்பட்டபோதிலும், அவை அதிக காலம் நீடிக்கவில்லை. 1989ஆம் ஆண்டு, வட-கிழக்கு மாகாண சபைக்கு ஒரு உறுப்பினராக அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட போதும், அதனூடாக அரசியலில் தன்னுடைய இடத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள

அவர் முயற்சிக்கவில்லை. கட்சியின் செயற்பாடுகளின் உடன்பாடின மையை உணர்ந்தபோது, அதிலிருந்து வெளியேறி விட்டார்.

உண்மையில், எஸ்.எல்.எம்மின் அரசியல் செயற்பாடு என்பது, சமூகங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமைக்காக அயர்ச்சியின்றி உழைப்பதில் வேர்கொண்டிருக்கிறது. இதுசாரி கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டிருந்ததும் நாட்டின் பல பகுதிகளில், வெவ்வேறு சமூகங்களுடனும் சமூகப் பிரிவு களுடனும் நெருங்கி வாழ்ந்தமையும் எஸ்.எல்.எம்மின் குரதியையும் இதயத்தையும் தூய்மையாக்கியிருந்தன. ஆவரிடமிருந்து மருந்துக் குக் கூட இனவாத கருத்தொன்றைப் பெற முடியாது. இனமுரண்பாடுகளும் வன்முறைகளும் மிகுந்திருந்த காலங்களில் கூட அவருடைய விமர்சனங்களில், இனச்சாயல் சிறிதும் படியவில்லை. அவை அநீதிக்கு எதிரானதாகவே அமைந்தன. கிழக்கில் வன்முறைகள் தீவிரமாகி, பரஸ்பர ஆட்கடத்தல்களும் கொலைகளும் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்த அபாயம் நிறைந்த சூழலிலும் தன்னுடைய பகுதிக்குள் தொழிலுக்காக வந்த தமிழர்களைப் பாதுகாப்பதில் அவர் முன்னின்று செயற்பட்டார். சாத்தியமான சகல வழிகளிலும் முஸ்லிம் - தமிழ் ஒற்றுமைக்காக அவர் பாடுபட்டார். ஆயுத அரசியலும் தேர்தல் அரசியலும் சமூகங்களைப் பிளவுபடுத்துவதில் மும்முரமாக செயற்பட்டு வந்த சூழலில், ஒற்றுமையை இலக்காகக் கொண்ட சமூக அரசியலை

முன்னெடுத்த சிலரில் ஒருவராக எஸ்.எல்.எம். விளங்கினார், விளங்கி வருகிறார்.

யாயின் அந்த தொடர்பு அத்துடன் முடிந்து விடும். சாத்தியமாகின், அது மகிழ்ச்சியும் குதுகலமும் கொண்டதாக நீடித்து நிலைக்கும்

**எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக,
எஸ்.எல்.எம். ஒரு
உண்மையான மானுடன்.
தன்னுடைய உணர்வுகளை
மறைப்பதற்கு அவை ஒரு
போதும் முயற்சிப்பதில்லை.
போற்றுவதற்கும்
விமர்சிப்பதற்கும் அவர்
தயங்கியதில்லை. அவர்
திறந்த நிலையில் இருந்து
வருகிறார்.**

எஸ்.எல்.எம். ஒரு மானுடன்

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, எஸ்.எல்.எம். ஒரு உண்மையான மானுடன். பலம், பலவீனம் என்பவை நிறைந்த மனிதன். தன்னுடைய உணர்வுகளை மறைப்பதற்கு அவர் ஒரு போதும் முயற்சிப்பதில்லை. போற்றுவதற்கும் விமர்சிப்பதற்கும் அவர் தயங்கியதில்லை. அவர் திறந்த நிலையில் இருந்து வருகிறார். "இதுதான் நான்" என அவரை சந்திக்கின்ற முதல் கணத்திலேயே, மற்றவர்களுக்கு அவர் தன்னை வெளிப்படுத்தி விடுகிறார். இதன் பின்னர், அவரைப் போன்று வெளிப்படை நிலையில் தான் அவருடனான தொடர்பை ஒருவர் பேண முடியும். அது சாத்தியமில்லை

எஸ்.எல்.எம்.முள் நிறைந்துள்ள இனம் கடந்த மானுடம்தான், சுனாமியில் மரணித்து அடக்கம் செய்ய யாருமற்றிருந்த ஒரு தமிழ் ஆசிரியரின் உடலத்தை, தன்னுடைய மகனுடன் சேர்ந்து அவர் அடக்கம் செய்யக் காரணமாகியது. தன்னுடன் தொடர்புள்ளவர்களை சந்திப்பதில் அவர் காட்டுகின்ற ஆர்வத்திலும் உறைந்திருப்பது மானுட உணர்வு தான். தன்னுடைய சொந்த தேவைக்காக பிற்தொரு இடத்திற்குச் செல்கின்றபோது, அங்கு தன்னுடன் தொடர்புள்ளவர்களை சென்று சந்திப்பதில் அவர் காட்டுகின்ற ஆர்வம் நம்ப முடியாதது. தனது உடல்நிலை சாதகமாக இருக்கின்றதா என்பதை அவர் பொருட்டாகக்

கொள்வதில்லை. ஒருவரை சுகம் விசாரிக்க அல்லது ஒருவரின் இறுதிச் சடங்கில் கலந்து கொள்ள, பல நூறுமைல்கள் கடந்து செல்பவராக அவர் இருந்து வருகிறார்.

எஸ்.எல்.எம். எழுதியது போதாது என்பது உண்மைதான். ஆனால், அவர் எழுதியவை சிறப்புக்குரியவை. காலம் கடந்தும் நிற்பவை. "மக்கத்துச் சால்வை" ஒன்று மட்டுமே அவரை என்றும் நினைக்கப் போதுமானது. அவர் பற்றாக்குறைகள் கொண்டவரல்ல. எண்ணற்ற மனங்களை அவர் பெற்றிருக்கிறார். அந்த மனங்களுடன் நீடித்த உறவுகளை கொண்டிருக்கிறார்.

அவருக்காக, "மக்கத்துச் சால்வை மண்ணும் மணமும்" என்ற நினைவு நூலை தாமே முன்வந்து வெளியிடுவதற்கும், அதில் தமது மனம் நிறைந்த எண்ணங்களை பதிவிடுவதற்கும் ஏராளமானோர் முன்வந்தமை நட்பின் ஆழத்திற்கான உயரிய குறிகாட்டி. ஒரு இலக்கியவாதியாக மட்டுமல்லாமல், அவர் முழுமையான மனிதராக வாழ்கிறார். அது போதும்.

1980 ககளில்:

அந்ந ஊரில் அவருக்கு ஒரேயொரு மகன்தான்.
பதினொரு பிள்ளை பெத்தவர் எண்டுதான்
ஊரிலே கதைப்பார்கள்.
அந்தளவுக்கு வலு கஞ்சன் ஆள்.
பரம்பரைப்பணக்காரன்

அவற்றை பேரு தங்கராசு
ஆளொரு கசவாரம் எண்டுதான்
ஊரிலும் ஒரு பேச்சிருக்கு

தானும் தின்னமாட்டார்
மனிசி மகளுக்கும் தின்ன குடுக்கமாட்டார்
அப்பிடி சிக்கனமாய் சீவியம் போக்குவார்

உழக்கிற காசெல்லாம் சேத்து
அஞ்சியம் பத்திச்சம் வட்டிக்கெண்டு குடும்பார்
தச்சவேலை செய்வார்

தங்கராசுவின் பொஸ்சா கனகலிங்கம்

சமரபாகு
சீனா உதயகுமார்

அவர் ஓரளவு வசதியானவர்
எட்டுப்பிள்ளைகள் பெத்தவர்
கிழமைக்கொருக்கால் எண்டாலும்
ஆட்டிறைச்சி காய்ச்சி
மனிசி பிள்ளைகளோடு
சாப்பிட்டு சந்தோசம் காண்பவர்

மாதத்தில் மூண்டு நாலு தடவை ஆகிலும் லீவு எடுப்பார்.

வீட்டில் நிண்டால்
முற்றம், தெரு பெருக்குவார்
வேலி அடைப்பார்
கிணத்தில் தண்ணி அள்ளி வந்து
பூக்கண்டுகளுக்கு ஊத்துவார்
விறகு கொத்துவார்
தேங்காய் உரிச்சுக்கொடுப்பார்
பனங்காணியினை சுத்தமாக்குவார்
கதிகால் அலாக்குகளை வெட்டுவார்
அப்பிடி ஆரொரு பிரகாசி எண்டுதான்
அவருக்கு பொம்புளை குடுத்த
மாமாவும், மாமியும் ஊரெல்லாம்
புழுக்கித்திரிவினம்

பொஸ்சா கனகலிங்கம்
அடுத்தடுத்து லீவெடுத்தால்
"நேற்றும் சம்பலும் சோறும்தான் சாப்பிட்டம்.
இப்பவும்
அர்றாத்தல் பாண் சம்பலோடு
சாப்பிட்டுத்தான் வாறன்" என்று புறுபுறுப்பார். தங்கராசு

இப்படி தங்கராசு கதைப்பது
கனகலிங்கத்துக்கு பிடிப்பதில்லை
எண்டாலும் சமாளிச்சுப் போனார்

2022 இல்:

ஐயோ..!
இப்ப பாண் சாப்பிடுறவைதான்
ஊரில என்ன
இலங்கையிலயும்
வசதிகூடியவர்களாம்..!

பாண்விலை பொன்விலை ஆச்சு
சீதனமாக இலச்சம் காசோடு
பாணும் தந்து போயாச்சு...!

தங்கராசு எத்தனை தீர்க்கதரிசன மனுசன்
என்பது, கனகலிங்கத்துக்கு
இப்பதான் புரிஞ்சிருக்கும். போல..!

தெளிவத்தை ஜோசப்பை தெரிந்து கொண்டோம்

அறம் இது என்றும் மறம் இது என்றும் அறிவதற்கு பொய்யாமொழி புலவர் புகன்றது போல் எழுத்து தர்மத்தால் இன்றும் நிலைத்து நிற்பவர் தெளிவத்தை ஜோசப்.

மலையக உணர்வுகளுக்கு தனது எழுத்தாற்றலால் உருவம் கொடுத்துள்ள தெளிவத்தை ஜோசப் அகவை 88 ல் அடியெடுத்து வைத்து அதே கம்பீரத்துடன் அறம் சார்ந்து ஆறாம் விரலை அழுத்திப் பிடித்திருக்கும் ஓர் எழுத்து சிற்பி. படிசூட்டுக்காக தம்பி கிண்ணியா அமீர் அலி உடன் அவரது வீட்டுப் படி ஏறினேன். காதல் மனையால் அருகில் இருந்து பரிமாற காலை உணவை அருந்திக் கொண்டிருந்தார். தெளிவத்தை கடும் சுகயீன முற்றிருந்த நிலையிலும் கூட எம்மை கண்டதும் இருவருமே இன் முகத்துடன் வரவேற்றனர். முதலில் அவர் பேசுவதற்கு சிரமப்பட்டார். பிணி அவஸ்தையில் பாதிப்புற்றிருக்கும் அவரை கஷ்டப்படுத்துவதா? என்ற எண்ணம் என்னுள் தோன்றியது. மறுபுறம் படிகள் வசீமுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதி என்னாவது? இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் நான். தெளிவத்தையே பேசினார். என்ன யோசிக்கிறீர்கள் எனக்கு உடல் தான் கொஞ்சம் அசௌகரியமே தவிர உள்ளத்தால் நான் இரும்பு. உங்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றிட இன்னும் ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்காது என்றார். வியந்து போனேன். கேள்விகளுக்குள் போனேன். அறிமுகத்தோடு ஆரம்பிப்போமா? என நான் ஆரம்பித்தேன். அவர் பதில் தொடர்ந்தது.

கலாயுஷணம் ஈழத்து நூன்

பதுளை ஹாலிலெவுக்கு அருகில் உள்ள ஊவா கட்டவளை எனும் தேயிலைத் தோட்டத்தில் ஆசிரியராக இருந்த தங்கசாமி சந்தன சாமி - பரிபூரணம் ஆகியோருக்கு 1934ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 16ஆம் திகதி மகனாகப் பிறந்தார். மூன்று சகோதரர்கள். ஒரு சகோதரி என் உடன்பிறப்புகள் இறை நம்பிக்கை கொண்ட கத்தோலிக்க குடும்ப சூழலில் வளர்ந்தவர். எனது தந்தை சந்தன சாமி தமிழ்நாடு கும்பகோணத்தில் பிறந்தவர் தந்தையிடம் ஆரம்பக் கல்வியை பெற்றுக் கொண்டதன் பின்னர் தந்தையின் ஊரான கும்பகோணத்தில் லிட்டில் பிளவர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் இரண்டு வருடங்கள் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை கல்வி பயின்றேன். பின்னர் நாடு திரும்பி பதுளை புனித பீட்டர்ஸ் கல்லூரியில் சாதாரண தரம்வரை கற்றேன். பாடசாலை கல்வியை முடித்த பின்னர் வீட்டில் சும்மா இருந்த என்னை தகப்பனார் எனது தமையன் ஞானப்பிரகாசத்திற்கு தொழில் ரீதியில் உதவுவதற்காக தெளிவத்தை தோட்டத்திற்கு அனுப்பினார். அங்கு இலிகிதர் பதவியில் இருந்த தமையனுக்கு நள பாசத்தோடு உதவினேன். அதே காலப்பகுதியில் பரந்த வாசிப்பையும் பெற்றுக் கொண்டேன். தொடர்ச்சியான வாசிப்புகள் எனக்கு எழுத வேண்டும் என்ற சிந்தனையை மனதில் விதைத்தன.

கேள்வி - எப்போது எழுத்து பணியை தொடங்கினீர்கள்?

பள்ளிப் பருவத்திலேயே எழுத வேண்டும் என்ற ஆவல் கொண்டிருந்த போதும் கும்பகோணம். பதுளை தெளிவத்தை என ஓடிக் கொண்டிருந்ததால் அது சாத்தியப்படவில்லை. ஆனால் எழுத வேண்டும் என்ற எண்ணம் என்னுள் ஊசலாடிக் கொண்டே இருந்தது. இந்த நிலையில் தான் 1956இல் தெளிவத்தைத் தோட்டத்தில் ஆசிரியர் பணி கிடைத்தது அதேசமயம் பகுதி நேர எழுது வினைஞ்சராகவும் தொழில் புரிய ஆரம்பித்தேன். அக்காலகட்டத்தில் எனது இருப்பிடத்தின் பெயரை எனது பெயருடன் இணைத்து தெளிவத்தை ஜோசப் என்ற பெயரில் எழுதத் தொடங்கினேன். தோட்ட மக்கள் சார்ந்து எழுதிய எனது அக்கால படைப்புகள் தெளிவத்தை மக்களை சீண்டி சீற்றம் கொள்ளச் செய்தன. உத்தியோகத்தர்கள் பற்றிய கதைகள் அவர்களை முகம் சுளிக்க வைத்தன. தெளிவத்தையில் வாழ முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக 1964 இல் ரயிலேறி கொழும்பு வந்து சேர்ந்தேன். கொழும்பில் ஸ்டார் தொகை நிறுவனத்தில் பிரதம கணக்காளராக பணியாற்றத் தொடங்கினேன். அது எனக்கு நல்லதொரு தொழில் வாய்ப்பாக அமைந்தது. எழுதுவதற்கும் வாய்ப்புகள் கொழும்புக்கு வந்த பின்னர் தான் எனதுஎழுத்துப் பணி உயிர்ப்பு பெற்றது. தொழிலோடு எழுத்து பணியும் இரண்டரக்கலந்தது. சுதந்திரமாக என்னால் எழுத முடிந்தது.

கேள்வி - உங்களது எழுத்துக்கு முதலில் கிடைத்த பரிசு எது உங்கள் ஆளுமை எவ்வாறு அடையாளம் காணப்பட்டது.

மலைமுரசு, மழை பொறி, தேன் அருவி, கலைச்செல்வி, அல்லி, ஈழமணி, கதம்பம் சஞ்சிகைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் எழுத வந்த நான் வீரகேசரி பத்திரிகையுடன் இணைந்து மலையக எழுத்தாளர் மன்றம் 1963இல் நடத்திய முதல் சிறுகதை போட்டியில் “பழம் விழுந்தது. சிறுகதைக்கும் 1964இல் நடத்திய சிறுகதை போட்டியில் பாட்டி சொன்ன கதைக்கும் முதல் பரிசுகளை பெற்றுக் கொண்டேன். இதன் மூலம் எனது சிறுகதை ஆளுமை தேசிய ரீதியில் அடையாளம் காணப்பட்டது. கண்டியிலிருந்து வெளிவந்த மாலை முரசு என்ற பத்திரிகை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியிலும் எனது நாமிருக்கும் நாடே என்ற சிறுகதை முதல் பரிசை தட்டிக் கொண்டது. 1979 இல் இக்கதையின் தலைப்பில் எனது முதலாவது சிறுகதை தொகுதி வைகறை வெளியீடாக வெளிவந்தது. அதே ஆண்டில் இக்கதை தொகுதிக்கு அரசு சாஹித்திய விருது கிடைத்தது. இன விவகார அமைச்சு முன்மொழிகளில் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் தமிழ் மொழி மூலம் படைப்புக்கான சிறுகதை போட்டியில் 1998இல் முதல் பரிசை பெற்றேன். இரண்டாவது தொகுப்பான தெளிவத்தை ஜோசப் சிறுகதைகள் பாக்யா வெளியீடாக வெளிவந்தது. 2013இல் தேசிய சாஹித்திய விருதினை பெற்றுக் கொண்டது. தற்போது மீன்கள் எனும் மகுடத்தில் மூன்றாவது சிறுகதை தொகுதி வெளிவந்துள்ளது. இதுவரையில் 75க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதி உள்ளேன். தமிழ்நாட்டில் இருந்து வெளிவரும் கலைமகள் சஞ்சிகை எனது சிறிது சிறுகதைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தது பிரசுரித்தது அதேபோன்று தமிழகத்தின் குமுதம் உமா சரஸ்வதி சுப மங்கள போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் எனது படைப்புகள் வெளிவந்தன.

கேள்வி - எழுத்தாளர்களுக்கு படைப்பாளிகளுக்கு ஏதாவது ஒரு கொள்கை இருக்கும் அந்த வகையில் உங்கள் கொள்கை எவ்வாறானது என்பதை கூற முடியுமா?

கருத்தியலில் இணைந்து ஒரு சில குறிப்பிட்ட கொள்கைகளின் அடிப்படையில் குழுக்களாக இயங்கும் எந்த ஒரு இலக்கிய குழுக்களுடனும் அல்லது மாற்றுக் கருத்துடைய கூட்டத்தினருடனும் என்னை இனம் காட்டிக் கொள்ளாதவன் நான். இளமைக் கால முதலே எனக்கென ஓர் இலக்கிய கொள்கையை வகுத்து இயக்கி வருகின்றேன். அணி பிரிந்து செயல்படுவதை ஒருபோதும் நான் விரும்பியது கிடையாது.

கேள்வி - இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக எத்தகைய பங்களிப்புகளை செய்துள்ளீர்கள்?

மலையக எழுத்தாளர் மன்றம் 1963இல் நடத்திய முதல் சிறுகதை போட்டியில் பழம் விழுந்தது. சிறுகதைக்கும் 1964இல் நடாத்திய சிறுகதை போட்டியில் பாட்டி சொன்ன கதைக்கும் முதல் பரிசுகளை பெற்றுக் கொண்டேன். இதன் மூலம் எனது சிறுகதை ஆளுமை தேசிய ரீதியில் அடையாளம் காணப்பட்டது.

தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் காலஞ்செல்வதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்னர் வழங்கிய பேட்டி

1980 இற்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் புதிதாக எழுதவருபவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் பணியில் பங்களிப்புச் செய்யும் விதத்தில் வாரம் ஒரு சிறுகதையிலிருந்து எனும் பகுதியை தினகரன் வார மஞ்சரியில் எழுதினேன். எழுத்தாளர்களை அவர்களுடைய சிறுகதை உடன் அறிமுகப்படுத்தினேன். ஒரு இலங்கை எழுத்தாளர் ஒரு தமிழக எழுத்தாளர் என மாறி மாறி இடம் பெற்று இப்போது 200க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதை எழுத்தாளர்களை அறிமுகம் செய்தேன் இந்தப் பாரிய தொடரை எழுதுவதற்கு என்னுடைய பரந்த வாசிப்பு திறந்தான் கை கொடுத்தது. இதனூடாக நான் பெரும் திருப்தி அடைந்தேன். இந்தப் பணியை என்னால் ஒருபோதும் மறந்து விட முடியாது. இப்பணியை தற்போது உள்ள மூத்த எழுத்தாளர்கள் செய்ய முன்வர வேண்டும். அதன் மூலம் திறமை மிக்க இளம் படைப்பாளர்களை இலக்கிய வழியில் அறிமுகப்படுத்த முடியும்.

கேள்வி - சிறுகதைகள் எழுதிக் கொண்டிருந்த நீங்கள் நாவலுக்குள் எப்போது நுழைந்தீர்கள்?

அதில் முதலாவது நாவல் காதலினால் அல்ல இது மித்திரனின் 1967 இல் தொடராக வெளிவந்தது. அடுத்து காலங்கள் சாவதில்லை என்று நாவல் வீரகேசரியில் தொடராக வெளிவந்தது. பின்னர் அது வீரகேசரி பிரசுரமாக 1974 இல் வெளிவந்தது. இதே காலப்பகுதியில் மாறுதல்கள் என்ற நாவலையும் படைத்திருக்கின்றேன். நாங்கள் பாவிசுளாக இருக்கின்றோம் என்ற மற்றுமொரு தொடர்கதை தினகரன் வாரமஞ்சரியில் 1996 இல் வெளியாகியது

இக்கதை வாசகர்கள் மத்தியில் அமோக வரவேற்பை பெற்றதை இவ்விடத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகின்றேன். எனது பாலாயி குறுநாவல் கதம்பம் தீபாவளி மலரில் 1967 இல் வெளிவந்தது. ஞாயிறு வந்தது குறுநாவல் 66-ல் கலைமகளில் வெளிவந்தது. மனம் வெளுக்க குறுநாவல் தினகரனில் வெளிவந்தது. இந்த மூன்று குறுநாவல்களும் ஒன்றாக தொகுக்கப்பட்டு 1997இல் ஒரே நூலாக வெளிவந்தது. தேசிய இலக்கிய பேரவையும் தமிழ்நாட்டின் சுபமங்களா சஞ்சிகையும் இணைந்து 1995 இல் நடத்திய குரு நாவல் போட்டியில் எனது குடை நிழல் என்ற படைப்பு இரண்டாவது பரிசு பெற்றது இந்த குருநாவல் பின்னர் நூலுறுப் பெற்றது.

கேள்வி - சிறுகதை நாவல் தவிர வேறு என்னென்ன எழுத்து முயற்சிகளில் ஈடுபட்டீர்கள்?

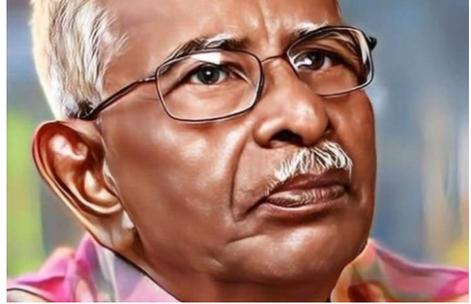
மலையகச் சிறுகதை வரலாறு எழுதினேன். இது 2000 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்து என்னை ஒரு சிறந்த ஆய்வாளனாக இனம் காட்டியது. மலையக சிறுகதை வரலாற்றை 1920 முதல் 1960 வரை முதற்கட்டமாகவும் 1960 முதல் 2009 வரை இரண்டாம் கட்டமாகவும் வகுத்து ஆய்வு மேற்கொண்டேன். இந்த ஆய்வு நூல் அவ்வாண்டின் தேசிய சாஹித்திய விருதையும் யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் சம்பந்தன் விருதினையும் பெற்றுக் கொண்டது. இவை தவிர கட்டுரைகள் இலக்கிய விமர்சனங்கள் என பல பத்தி எழுத்துக்களிலும் ஈடுபாடு காட்டியுள்ளேன். இருப்பதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்து இலக்கியமும் சிற்றிதழ்களும் என்பது எனது மற்றும் ஒரு ஆய்வு முயற்சியாகும். இலங்கையில் முதன் முதல் வெளிவந்த உதயதாரகை என்ற கிறிஸ்துவ மத சிற்றிதழ் தொடக்கம் சுமார் 150 சிற்றிதழ்கள் வரை இதில் அறிமுகப்படுத்தினேன்.

கேள்வி - மலையக இலக்கியத்திற்காக தாங்கள் செய்த கைமாறாக எதனை குறிப்பிட்டு காட்டுவீர்கள்.

துரைவி பதிப்பகத்தின் பதிப்பாசிரியராக இருந்து 33 சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய மலையகச் சிறுகதைகள் 54 சிறுகதைகள் அடங்கிய உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் என்ற தொகுப்புகள் மலையக இலக்கியங்களாக வெளி கொண்டு வந்தேன். 70 வருட காலத்துக்குரிய சிறுகதைகளை தேடி சேகரித்து தொகுத்தெடுத்து இரண்டு வருட கால எல்லைக்குள் இப்பணியை செய்து முடித்தேன். துரைவி தினகரன் சிறுகதைகள் சுதந்திர இலங்கையின் 50 சிறுகதைகள் எனும் தொகுதிகளை பதிப்பதற்கு வழிசமைத்தேன். இன்னும் மலையக இலக்கியத்திற்காக செய்ய ஆவல் கொண்டு உள்ளேன்.

கேள்வி - பாலம் என்ற தங்களது தொடர்பற்றி

சிறந்த நூல்களை தேடி எடுத்து அறிமுகத் தொடராக எழுதினேன். அதுவே பாலம் தொடர். எழுத்தாளர்கள் வாசகர்கள் நூல் ஆகியவற்றிற்கு கிடையிலான தொடர்பினை குறிக்கும் அர்த்தத்திலேயே அதற்கு பாலம் என பெயரிட்டேன்.

கேள்வி - பல்கலை மாணவர்கள் உங்கள் படைப்புகள் குறித்து ஆய்வு செய்திருக்கின்றனரா?

ஆமாம், எனக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விடயம் இது திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்திலும் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்திலும் யாழ்ப்பாணம் சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகங்களிலும் உயர் பட்டப்படிப்பு மாணவர்கள் எனது படைப்புகள் குறித்து பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை சமர்ப்பித்திருக்கின்றார்கள்.

கேள்வி - இலங்கையில் பிரபலமான உங்களை பிற நாடுகள் கௌரவித்தனவா

தெளிவத்தை ஜோசப் என்ற இந்த எழுத்தாளன் குறுகிய வட்டத்திற்குள் எனது எழுத்துக்களை ஒரு எல்லைக்குள் மட்டுப்படுத்த முற்படவில்லை. தமிழ் எங்கெல்லாம் வாழ்கிறதோ அங்கெல்லாம் எனது எழுத்துக்கள் பரவி விட வேண்டும் என அவாக் கொண்டவன் நான். இனம் மதம் மொழி கடந்த மனிதநேயம் ஒங்க வேண்டும் என்ற விசாலமான உள்ளத்தை கொண்டவன் என்பதை முதலில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். அந்த வகையில் 2003இல் கனடாவில் இருந்து வெளிவரும் காலம் சஞ்சிகையின் நினைவரங்கொன்றில் சொற்பொழிவாற்றும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிட்டியமை மறக்க முடியாத ஒன்றாகும். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் இலண்டன் பத்மநாப ஐயருடன் தங்கி சில இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டு 2003இல் ஆஸ்திரேலியாவில் நடைபெற்ற எழுத்தாளர் மாநாட்டுக்கு நண்பர் முருக பூபதி அழைப்பின் பேரில் கலந்து கொண்டு திரும்பும் வழியில் சிங்கப்பூரில் தங்கி சில இலக்கியக் கூட்டங்களில் பங்கேற்று அத்துடன் 2003இல் காலச்சுவடு நடத்திய தமிழ் இனி மாநாட்டில் கலந்து கொண்டதையும் நினைவுப்படுத்தி பார்க்கின்றேன்.

மலையக சீறுகதை
 வரலாற்றை 1920 முதல்
 1960 வரை
 முதற்கட்டமாகவும் 1960
 முதல் 2009 வரை
 இரண்டாம் கட்டமாகவும்
 வகுத்து ஆய்வு
 மேற்கொண்டேன். இந்த
 ஆய்வு நூல் அவ்வாண்டின்
 தேசிய சாஹித்திய
 விருதையும் யாழ் இலக்கிய
 வட்டத்தின் சம்பந்தன்
 விருதினையும் பெற்றுக்
 கொண்டது.

கேள்வி - உங்கள் படைப்புகள் பிற
 மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்
 பட்டுள்ளனவா

எனது பல கதைகள் சிங்கள
 மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்
 பட்டுள்ளன. அத்துடன் ஆங்கிலம்
 மலையாள மொழிகளிலும் சில
 கதைகள் மொழிபெயர்க்கப்
 பட்டுள்ளன. எழுத்தாளர்கள் பலர்
 எனக்கு நண்பர்கள் ஆவார். அவர்கள்
 எனது எழுத்துக்களையும்
 படைப்புகளையும் சிங்கள
 வாசகர்கள் மத்தியில் கொண்டு
 செல்ல உதவி புரிந்துள்ளனர்.

கேள்வி - இறுதியாக நீங்கள் பெற்ற விருதுகள் குறித்து சொல்லங்களேன்

மூன்று தடவைகள் சாஹித்திய விருது பெற்றேன். அத்துடன் சம்பந்தன் விருது
 கம்பன் கழக விருது தேசிய ஒற்றுமைக்கான விருது தேசிய சாஹித்திய விழாவில்
 வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது கலாசார அமைச்சின் தேச நேதரு விருது
 மத்திய மேல் மாகாணங்களில் இலக்கியச் சாதனையாளர் விருது தமிழில்
 வித்தகர் விருது பேராதனை பல்கலைக்கழக இலக்கிய விருது 2007 இந்து சமய
 விவகார அமைச்சு தமிழ்மணி விருது 1992 இலக்கியச் செம்மல் விருது
 எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் தமிழில் விருது 2008 கலா பூசணி விருது
 1996 தமிழ்நாடு விஷ்ணு குறை விருது 2003 உட்பட பல விருதுகள்
 பெற்றுள்ளேன்.

முடிவுரை

நீண்ட நேர நேர்காணலின் பின்னர் அவருடன் கலந்துரையாடிய போது
 கிடைத்த தகவல்களையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டி உள்ளது. தெளிவத்தையில்
 சமகால எழுத்தாளர் நண்பர்கள் என் எஸ் எம் ராமையா மு. நித்தியானந்தன்
 பேராசிரியர் சோ சந்திரசேகரன் போன்றோரை குறிப்பிட்டு காட்டினார்.

மல்லிகை சஞ்சிகை இவரது படத்தை முன்னிட்டு பிரசுரித்து கட்டுரையும்
 வெளியிட்டுள்ளது. ஞானம் சஞ்சிகை இவரது பவள விழாவை 2010ல்
 கொண்டாடி பவள விழா சிறப்பிதழையும் வெளியிட்டது. நாங்கள் பாவிசுகளாக

இருக்கிறோம் அல்லது 1983 இன்று நாவல் தஞ்சாவூர் தமிழ் பல்கலைக்கழகம் சிங்கப்பூர் முஸ்தபா தமிழ் அறக்கட்டளையுடன் இணைந்து வழங்கும் 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான கரிகாற் சோழன் விருதினை பெற்றுக் கொண்டதையும் சுட்டிக்காட்டினார். மலையாக இலக்கியத்தின் அடையாளத்திற்கும் தனித்துவத்திற்கும் தெளிவத்தையின் எழுத்துக்கள் பெரும் பங்காற்றி உள்ளதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டி நிற்கின்றன. எழுத்தாளர் மனிதனைப் படைக்க வேண்டும் மனிதனைப் படிக்காதவன் ஒருபோதும் எழுத்தாளன் ஆகி விட முடியாது எழுத்தின் அறம் இங்குதான் தங்க நிற்கின்றது என்றார். தெளிவத்தை ஜோசப் ஆனா (தந்தை) ஆசிக் கவிதை எழுதி ஆரம்பித்த தெளிவத்தையின் எழுத்துப்பயணம் இன்று சர்வதேசமெங்கும் ஆசி மலையில் நனைந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆமாம் தெளிவத்தை ஜோஸப் அவர் என்றைக்கும் தெளிந்த நீரோடைதான்.

ஒவ்வொரு விடியலும்

உன் தோள் சுமை கனக்க விடியிதே

அன்பே

எத்தனை முயற்சிகள்

கடந்து போயின

ஒன் தோளின் கனத்தை கரைக்க

காலகக் கதிரவன் விழிக்கு முன்

பறக்கும் பறவையாகிய உன்னில்

எங்கள் பாராங்கள் சுமையாகின்றன.

அன்பின் விருட்சம் என விரியும்

ஆயிரம் விழுதுகள் தரும்

அமைதியின் ஓர்மம் நீர் தந்தையே

உலகம் வேற்றுமை உருவத்தின் வெளி

அதனை கடக்கும் உன் எளிமை

மாநுபியின் மான்புகள்

நீ

கவலை கொள்ளாதே

இயலாமை என்று வந்தாள்

இரும்பாய் நின்போம்

கோழை என்ற சொல்லை

கெடுக்கும் கரம் என்று தூக்குவோம்

காகிதத்தின் கோள்களில்

கவிதையின் மொழிகளில் பேசுவோம்

கண்ணீருக்குள் களைகள்

பிடுங்குவோம்

காலம் ஓடி

சுவனத்தைப் பாடும் அன்பே

காத்திருக்கும் வாசல் நான் தந்தையே

சீகாறா உத்தரலப்பை

ஓறாசூர்

ஆழ் துறா நர் குழி

உக்குவளை அக்ரம்

பதினஞ்சி வருஷத்துக்கு பொறகு, சவூதிலருந்து ஊர் வாரேன். பொறந்து வெளயாடின ஏண்ட மண்ண சுவாசிக்க போறேன் னு நெனைக்கும் போதே, மனசிலருந்து வரர சந்தோஷத்துக்கு அளவே இல்ல... காஞ்ச மண்ணுல ஈர மழத்துளி விழும்போது, எழும் மகிழ்வும் உயிர்ப்பும் போன்றது, என் மண்ண தரிசிக்க போறேன்ற குதூகலம் பதினஞ்சி வருஷதாகிப்பின் தவம் .

மூணு ராத்தா ரெண்டு தங்கச்சிய கர ஏத்தனும், வாப்பாட குடும்ப பாரத்த சொமக்கனும்ன எழுதாத விதி, செக்கு மாடாட்டம் பொரீன் போனது. லேபர் வேல,கக்கூஸ் கழுவி, குப்ப அள்ளி, வெயில்ல கார்டனில் வேல பார்த்து அனுப்புன சல்லீல ராத்தா தங்கச்சிட கல்யாணம் முடிஞ்ச்சி, சின்னதா ஒரு ஊடும், ஒரு தோப்பும், ஆட்டோவும் வாப்பாவல வாங்கி போட ஏலமாயிருக்கு. நடுத்தர குடும்பத்துல பொறுப்புள்ள ஆணா பொறப்பது எவ்வளவு கஷ்டம் தெரியுமா..? பொரீன்ல வேல என்டதும் ஊட்டாருக்கு மரத்துல காசு பிக்கிற மாதிரி, ஏடிஎம் சல்லி மெஷின் மாதிரி தொட்டதுக்கெல்லாம் காசு அனுப்பு அனுப்புன்னு உசர எடுப்பாங்க... அதனால் ரெண்டு வருஷத்துக்கு ஒரு தரம் கெடைக்கும் வெகேஷன்ல கூட வர ஏலாமல் போயிட்டு,

இப்ப குடும்ப ஆக்கள் ரிலக்ச் ஆனதும், உம்மாவுக்கு புள்ளய பாக்கனும்ன ஆச, வாப்பாவுக்கு மகன பாக்க ஆச, ராத்தா தங்கச்சிகளுக்கும் சகோதரன பார்க்க ஆச பொறந்ததால... “வா... வான்னுனதால ரெண்டு மாச லீவுல ஊருக்கு வாரேன்.

அப்படி வர பாக்கயிலயும் ஜொப்ப ரிசைன் பண்ணிட்டு வந்துராதே... ரிடன் டிக்கட்டோடு வா.. இஞ்ச ஒண்ணு செய்ய ஏலா, நாடு குட்டி சொவரா போச்சி, சாமான்லாம் தங்க வெலயா ஈக்கின்னு எத்தன உபதேம். கேட்டு கேட்டு காதும் புண்ணாச்சி.

அவங்க சொன்னதும் தப்பில்லதான்.. இஞ்ச என்னதான் செய்ய ஏலும். நிச்சயமில்லா பொருளாதாரம், சந்தர்ப்பவாத அரசியல், வேல இல்ல, வறும, சாமான்ல வேல கூடி, கேஸ் இல்ல, பெட்ரோல் தட்டுபாடு. அடிக்கடி கெரண்ட் கட்டாகும் தேசத்தில நம்பிக்கையா எத்ததான் செய்றது.

இப்படி வெகேஷன் வாரதுல இன்னொரு நலவும் நடந்திருக்கு எனக்கு பொண்ண பாத்து கல்யாண ஏற் பாட் டையும் ஊட்டார் செய்திருக்காங்க, நான் சலுதிலயிருந்து ப்ளைட்ல ஏற ரெடியாககுல்ல, திடுதிப்புன்னு பேசி சரி வந்த விடயமாம். பொண் வீட்டாருக்கு என்ன புடிச்சி போனதால ஓகே சொல்லிட்டாங்களாம். புள்ளைட போட்டோவ வட்ஸப்ல அனுப்பி யிருந்தாக... பார்க்க அழகா லட்சணமாத்தான் ஈக்கா... ஏன்ட் விருப்பம் கூட கேக்காம கல்யாணத்துக்கு ரெடியாகிட்டாங்க.., உம்மா வாப்பா... கிளிச்ச கோட்ட மவன் தாண்டமாட்டான்னு அவங்கட நம்பிக்க.., போய் மூணு நாள்ல கல்யாணம். கொண்டு போற சல்லி அதுக்கே செலவாகிடும். பொறகு மொதல்ல இருந்து

சம்பாதிக்கணும். ஒரு பொண்ணுட சுவாசம் எனக்காக, என் மீது அனல் காத்து வீசும் அந்த உஷ்ணப் பொழுதுகள் எனக்காகவே ஒரு வெல நிலமா மாறி செழிப்பாவும் அவட தியாகமும் அர்ப்பணிப்பும், செலவாகிற காசு தூசு போல ஆகி, அவட நெனப்பே உசரு பூரா பரவி. எல்லையற்ற கனவையும் ஸ்பரிஸத் தையும் என் சாளரம் வழியா .. பேரலையாகிபொங்கி வழிந்தது.

கல்யாணத்த நெனக்கிற போது, காதல் வயப்படுதலின் நெனவும் நீர் சுனையின் சுரப்பி போன்று மனசுக்குள் ளருந்து பிரவாகமாய் பீறிடுது.

பதினொறாம் கிளாசுல அவட மேல ஈர்ப்பு தோணிச்சி, ஏன்... எதுக்குன்னு தெரியாது..? வெள்ளையுமில்ல கறுப்புமில்ல மாநிறம் லட்சணமா தெரிஞ்ச அவ முகவெட்டு, அவட நடத்தை, செய்கை. ஓதட்ட உட்டு அதிராம மென்மையா வார அவட பேச்சு. இப்பிடி ஸ்கூல்ல அவட ஒவ்வொரு நெழலும் எனக்குள்ள புடிச்சி போச்சி.

அதுவொரு மாய ஒலகம். அதுட கற்பனைல மிதக்கிற அந்த நிமிஷங்கள் ஒவ்வொன்னும் எனக்குரியது. யாரயும் எதயும் கவல படாம அவட நெனவுல மிதக்கிற அந்த நாழிகை திரும்ப கெடைக்காத அதிசய நிமிசங்கள்

அவவ நான் விரும்புனேன். அவட்ட சொல்லல. சொல்ல பயம். அவ என்ன லவ் பண்ணாளானு தெரியா..

ஆழகடலின் ஆழமறியாது அந்த இருட்டுல முழ்கி கொண்டிருந்தன்.

கண்டா சிரிப்பது, கடந்து போனா திரும்பி பார்ப்பதென, நான் கூட்டாளியோடு அவ தோழியோடு பேசயில சாட மாடயா பார்த்து சிரிப்பதென, சொராக்கா கொடி போல கொலு கொம்பில்லாமல் வளந்துட்டு போச்சி.

ஒரு கனவின் மௌன வெளிக்குள் நாம ரெண்டு பேரும் படிமமாகி காதல் மொழி பேசி திரிந்தோம். அது தந்த பேரானந்தம். அந்த சாளரத்தின் வழி தரிசித்த சுகனுபவம் போதைக்குள் போதையாக சுழல்ன்றது. கடிவாள மற்று கற்பனை அலைப்பாய்ந்து திரிந்தது ஓஎல் எக்ஸம் வரைக்கும்.

ரிசால்ட் வரமுன்னே பாஸ்போர்ட் செய்து, வெளிநாட்டு பணியாளனாகுடும்ப சமையை முதுகில் சொமத்திப் பளைடல் ஏத்தி உட்டாங்க

வெளிநாட்டுக்கு போக மொத அவட ஊட்டு பக்கமே அங்கிட்டும் இங்கிட்டுமாக திரிஞ்சன். அந்த பார்வை அவளுக்குள் காதலும் என்னை அவவும் நேசிக்கிறாள் என்ற ஆத்மார்த்தத்தை தந்தது. பெருமூச்சும், கண்ணீரும் அவட நினைவாக எனக்காக வெளிப்பட்டு காதல் சொல்லிச்சி

இந்த பதினஞ்சி வருஷத்துல எங்கட லவ்வுக்கு கொலுகொம்பு இல்லாம எடயிலேயே வாடி போச்சி. அவ கல்யாணம் முடிச்சி புள்ள

குட்டியோடு சந்தோஷமா வாழலாம். என்ன, ஏன்ட லவ்வ எப்பயோ அவ மறந்தும் போயிருக்கலாம். நான் நெனக்கிற மாதிரி அவவும் என்ன நெனைக்கலாம். நெனைக்காமலும் ஈக்கலாம்.

காதல் நெனவு மனசோரம் வாடாத பூ மாதிரி மாயத்தின் மர்மப் புன்னகை. மறக்க நினைச்சாலும் மாறாத வடு. எப்போதோ... ஏதோ? ஒரு தருணத்தில் காதலின் நினைவை சலனிக்காமல் ஆழ்மனம் உறங்காது.

(2)

ஊடல் சொந்தம் பந்தம் ஓறவுன்னு நெறய பேர்.

சிறுசுக கெஸட்டில் பாட்ட போட்டு ஆட்டமும் சும்மாளமுமாக கல்யாண ஊட்டு கலை எங்கும் பரந்து வியாப்பித்தது.

கொமருகள் கைக்கு காலுக்கு மருதாணி டிசைன்களை போடுவதில் போட்டிபோட்டன.

குசினி ஓறவுகளுக்கு மணக்க மணக்க சாப்பாடு ரெடியாகும் வாசன மூக்க துளைக்குது. இது எதுலயும் தலயிடாம ருமுக்குள்ளேயே குந்தியிருந்தன்.

மச்சான் ஓங்களுக்கு கோர்ட்டுட் வாங்கணும், மஹருக்கு நகை எடுக்கோணும், இப்பயே போனாதான் எல்லாத்தயும் முடிக்கலாம். ராத்தா தங்கச்சியின் மாப்புள்ளிகள் என்ன சுத்தி...

“கோக்கி நானா லிஸ்ட்ட அனுப்பி

ஈக்காரு, லிஸ்ட்ல ஈக்கிற சாமா
எனல்லாம் வாங்கணும் காசு தா
மவன்”. இதுவாப்பா ....

ராத்தாவும் தங்கச்சிகளும்
புள்ளகளுக்கு உடுப்பு எடுத்து தானு
சொப்பிங் போக ரெடியாகுதுகள்.
மாத.. வருஷக்கணக்கா சேத்த காசு
ஒரு நாள்ல செல்லா காசு போல
மறையும் மாயம் எனக்கு வலியெடுத்த
தாலும் செய்தே... செலவழித்தே
தீரவேண்டுமென்ற கட்டாயம்.

கார்டியன் ஹோல்ல கல்யாணம்.

ரெஜிஸ்தர் முன்னால உக்காந்திருந்
தோம். நான் வாப்பா, பொண்ணுட
வாப்பா குடும்பத்தின் முக்கியஸ்த்
ர்கள்.

மஹரா பொண்ணுக்கு என்ன
குடுக்கிறீங்கன்னு ரெஜிஸ்தர்
கேட்டார். நான் சொன்னேன்
குறித்துக் கொண்டார். மஹரை
பொண்ணுட வாப்பாட கையில
கொடுத்தன்.

அவர் மாப்பிள மோதிரத்த விரல்ல
மாட்டி விட்டார்.

ஏனைய சம்பிரதாயங்களை ரெஜிஸ்தர்
சொல்படி கேட்டு ஒழுகினோம்.

அங்கு கூடியிருந்தோர் என்ன கட்டி
புடிச்சி முலாபா செய்தாங்க. அதுக்கு
பொறகு பொம்பள ஆக்களுக்கு
சாப்பாடு எரென்ச் பண்ணியிருந்த
ரெண்டாம் மாடில... பூக்களும்
லைட்டாலும் அலங்காரம் பண்ணின
இஸ்தார்ல பொண்ணு உட்கார

வைக்கப்பட்டிருந்தா... பொனிக்கா
போல அழகா இருந்தா... அவட
பக்கத்துல, என்ன உட்கார வச்சாங்க.

எங்கட குடும்பமும் அவங்கட
குடும்பத்தாரும் எங்களோட நிண்டு
வெடிங் போடோ குரூப் குரூப்பா
நிண்டும் விதவிதமா எடுத்தாங்க..

பொண்ணுக்கு ரெண்டு குடும்பத்
திலருந்தும் மோதிரம், காப்பு,
ப்ரஸ்லெட்டுன்னு போட்டாங்க...
அஞ்சு அஞ்சு பேரா பந்தியில உக்கார
வச்சி, சஹான் சஹானா புரியாணி
பரிமாறினாங்க...

எறச்சு உருளக்கிழங்கு போட்டு
ஆக்கின சோறு வாசன எகிறிச்சு.
புதுனா சம்பல், அன்னாசி கறி, புருட்
சலாது. வாழ்ப் பழம். வட்டிலாப்ப
மும் சஹான்கள நெறச்சிச்சி...

தண்ணி கொண்டு வாங்க, போடு
சோறு வேணும். இண்ணும் ரெண்டு
மரவ வேணும், ஜேம் கறி வேணும்,
வாங்க வாங்க... அந்த சஹான்ல
ஒருத்தருக்கு எடமிருக்கு அவர
உட்கார வைங்க... அந்த பாயில
சோறு, தண்ணி கொட்டிருக்கு
கொஞ்சம் பொறுங்க... தொடச்ச
பொறகு உட்காருங்க... எங்கும்
குரலும் செயலும் நடந்தேறிய
வாறிருந்தன.

மாற்று மத ஒறவுகளுக்கு புபே மேச
சாப்பாடு ரெடி பண்ணி ஈந்திச்சி
அவர்களுக்கு தேவையானதை
கூட்டாளி மார்கள் பரிமாறிய
வாறிருந்தனர்.
நாலறை ஜந்தறைக் கெல்லாம்

சிறப்பாக முடிவுற்றது கல்யாண நிகழ்வு.

(3)

பெஸ்ட் நைட் ஒரு பெண்ணுடன் தனிமையாக அறையில் இருக்கும் நாள். ஏதேதோ கனவும் கற்பனையும் ஆசையும் ஓடும் பெங்கும் மின்சாரமாய் ஓடியது. ஏதேதோ பேசணும், சிரிக்கணும் அதுவும் எனக்குன்னு ஆன பெண்ணுடன் விருப்புடன் காத்திருந்தேன். அவ ஏண்ட பக்கம் திரும்பவே இல்ல, என்ன பாக்குறத தவிர்ந்து, கீழே குனிஞ்ச பார்வைய சிமிந்தி தர மீதே பார்த்திருந்தாள்.

வெக்கமா இருக்கலாம், புகுசா ஒரு ஆணோடு இருப்பது கூச்சமாவும் ஈக்கலாம்னு நெனச்சேன். கொஞ்சம் லேட்டாகுன்னா எல்லாம் சரியாயிரும்னு நெனச்சேன்.

எனக்கும் அவகூட பேச கூச்சமா ஈந்திச்சி, அது போல அவக்கும் ஈக்கலாமுனு தோணிச்சி எவ்வளோ நேரம் அப்டியிருந்தோம்னு தெரியா? அவ மெல்ல சொன்னா நான் ஹைலோட ஈக்கேன். ஓடம்பு அசதியா ஈக்கு நான் தூங்குறேன்னு ஒருக்கலித்து படுத்து போனாள். எனக்கு திக்குன்னு ஈந்திச்சி, என்னெத்த செய்ய இயற்கையா மாச மாசம் வாறத நம்மாள் நிப்பாட்டவ முடியும்..?

ஒரு கெழம அவவ நெருங்க ஏலா, குளிச்சி ஓடம்ப சுத்தம் செய்ற வர கலவியில ஈடுபட ஏலா, ஒவ்வொரு பொண்ணுக்கும் மாசத்தில இந்த ருது

வெளிப்பட்டே தீரும். இப்படியான நாள்ல குரான் ஒதுவது, தொழுவது, நோன்பு காலாமா யிருந்தால் நோன்பு பிடிப்பது கூடாது, இந்த நாள்ல செல பொண்ணுகளுக்கு எந்த மாற்றமின்றி வழமைபோன்றே ஈப்பாங்க செலருக்கோ இது பெரும் அவஸ்தை வயிற்றை பிடித்துக் கொண்டு கதறுவாங்க, யாரும் சத்தமா பேசக்கூடாது, தனிமையில இருட்டல இருங்க விரும்புவாங்க, வீட்டிலுள் னோரிடம் சகஜமா பேசத்தோணாது, காரணமின்றியே கோபப்பட்டுக் கொண்டே இருப்பாங்க. உதிரப் போக்கும், நெப்கினை மாற்றி வைப்பதென துவண்டு போவார்கள். செலவங்களுக்கு ஓடம்பு தோற்றமே மாறிடும் எல்லாம் ஒரு கிழமதான் மறுகா சாதாரண நிலைக்கு வந்துருவாங்க...

இவட்ட அந்த எந்த மாற்றமும் இல்ல. திருமண மண்டபத்திலயும் சரி இங்கு வந்த பொறகும் கூட இவ அடிக்கடி பாத்தரம் போகவோ, ஆடை மாற்றவோ செய்யல, பொய் சொல்றாளா, இல்லேன்னா நடக்கிறாளானு நெனைக்க தோணிச்சி கல்யாணத்துக்கு விருப்பப்பட்டவ, மணவறை வர வந்தவ எனக்கிட்ட ஏன் பொய் சொல்ல போறா... எதுக்காக நடக்கணும்...? அந்த சிந்தனையின் அயர்ச்சியிலே தூங்கி போனேன்.

(4)

ஒரு கெழம முடிஞ்சி.. இன்னைக்கு மறு ஊட்டு சாப்பாடு பொண்ணு ஊட்டால மாப்புள ஊட்டாருக்கு விருந்து உபசாரமும், பொண்ணுட குடும் பத்தாருக்கு அவங்க கட

பக்கத்தால செய்ற ரெண்டாவது கல்யாண நிகழ்வு நாள். பொண்ணு மாப்புள்ள ஊட்டுல இருந்தத போல, பொண்ணு ஊட்டுல மாப்புள தங்கி ஈக்கிற முறன்னும் சொல்லலாம். எங்கட குடும்ப பக்கத்திலிருந்து இருவது சஹான் சாப்பாட்டுக்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தாங்க.

அந்த சாப்பாடு முடிஞ்சி எங்கட. குடும்ப ஆக்கள் எல்லோரும் போயிருந்தாங்க, அவட ஊட்டுக்கு வந்த பொறகு பெருசா என்ன அவ கணக்கெடுல்ல, பேசல சிரிக்கல... அப்படி பேசி சிரிஞ்சாலும் அவட குடும்பத்தாருக்காக சிரிச்சி பேசின போலவே இருந்திச்சி...

ஹைலுடைய காலம் முடிஞ்சி அதாவது பீரியட் டைம் முடிஞ்ச நாள் இன்னைக்கி, ஆசையோடும் புதிய அனுபவத்திற்கும், ஒரு பாசப் பிணைப்பின் அன்பின் ஊடலுக்காக காத்திருந்தேன்.

சின்ன முள்ளும் பெரிய முள்ளும் ராவு பத்தரையை தாண்டியிருந்தது. அவவும் எதுவும் பேசல்ல.. அவ பேசுவான்னும் நானும் எதிர்பார்த்தேன். நான் அவவையே பார்த்துட்டு இருந்தேன். அவ என்ன ஏறெடுத்து கூட பாக்கல... எங்கட ஊடல ஒரு கெழமயா எப்படி இருந்தாவோ அப்படியே இருந்தா. ஒரு அர மணி தீ தியாலம் சென்றிருக்கும்.

எனக்கு ஒங்கல புடிக்கல, உம்மா வாப்பாட கட்டாயத்துலதான் ஒங்கள முடிஞ்சன். சந்தோஷமா விருப்பப் பட்டு, ஒங்கல முடிக்கல... ஒங்க

ளோட சந்தோஷமாவும் என்னால வாழ முடியாது. இது தவிர வேறொன்றையும் ஒங்களோட நான் பேச விரும்பலன்னு... பெட்ஷீட்டால அவவ முழுசா மூடிட்டு தூங்கிட்டா...

எனக்கு என்ன நெனப்பதெண்டு, என்னத்த யோசிப்பதெண்டு தெரியல. அந்த ருமுக்குள்ள இன்னும் இருக்க ணுமான்னு தோணிச்சி, ஏதாயிருந்தாலும் காலலை பேசலாமுணு நானும் தூக்கினேன் அலைபாயும் மனசுடன்.

விடியற்காலை அவட ஊட்டுக்குள்ள களேபரம். உம்மா வாப்பாவோடு கத்திக்கொண்டு இருந்தா... அவட உம்மாவும் வாப்பாவும் எதிர்த்து ஏதேதோ பேசினாங்க... இவவும் விடுவதாயில்ல... இவ உறுதியா பேசினா, பெத்தவங்க ரெண்டுபேரும் ஏதேதோ சொல்லி அழுதாங்க அவ எதற்கும் மசியிறதா இல்ல... அந்த மனுஷன் எழும்பறதுக்கு மொத போ... போயிட்டு ட கொடுத்திட்டு வா என்று உம்மாகாரி சொல்லவும். நான் என்னத்துக்கு அவனுக்கு கொண்டு போய் கொடுக்கணும் ஒனக்கு வேணும்னா கொண்டு போய் கொடுன்னு அவட பேச்சு கொரல் கேட்டது. பளாரன்னு கன்னத்துல அறைவிமும் சத்தமும் கேட்டிச்சி..

நான் எழும்பி பாத்தும் போய் குளிச்சிட்டு ரெடியானேன்.

என்னக்கண்டதும் ரெடிமேட் புன்னகை மரியாதையோடு அவட உம்மாவும் வாப்பாவும் வாங்க ட சாப்படுங்க.. மேசையில கால சாப்பாடு

ரெடியாயிருக்கு சப்பிடுங்க... மக மாப்புள்ளைக்கு எடுத்துக் கொடுங்கன்னு உம்மாக்காரி அன்பொழுக மகக்கு சொன்னா. மக காரி எதுவுமே காதுல விழாத மாதிரி எங்கேயோ பார்த்துட்டு இருந்தா. வாப்பாக்காரன் வாங்க மகன் உட்காருங்க.. இன்னாங்கன்னு டீயை எடுத்து உபசரிக்க முயன்றார்.

நான் எல்லாத்தையும் ஒரு புன்னகையால் மறுத்தேன்.

எதயும் மறஞ்ச வேலல்ல நீங்க காலமற பேசனது எனக்கும் ஒங்கட மக ரும் வர கேட்டுச்சு. நேத்து ராவே அவட முடிவ சொல்லிட்டா. நா இங்கு தங்குறதோ, டி குடிக்கிறதோ, சாப்பற தில்லயோ? எந்த அர்த்தமும் இல்ல.. நா போயிட்டு வாரேன்னு அவங்கட அனுமதியற்று அவ்வீட்ட விட்டு வெளியேறினேன். அந்த வீட்டுக்குள்ளிருந்து யாரையோ யார் அடிக்கிற சத்தமும், பெரும் அழுகை குரலும் கேட்க ஆரம்பிச்சிச்சி...

என்னோ சுருக்கா கல்யாணம் முடிஞ்சிச்சோ, அவ்வளவு கெதியா விவகாரத்தும் முடிச்சிருச்சி... எங்கட குடும்பத்தார் கேக்காம பாக்காம கல்யாணத்த முடிச்ச அவண்ட வாழ்க்கைய பாழாக்கிட்டமோன்னு குத்த உணர்வுல ஏண்ட மூஞ்ச பார்த்து பேச தயங்கினாங்க ஊருக்குள்ளயும் வெளிய போக ஏலா... எல்லார்ட வாயிலயும் இதே கத. ரோட்ல போகக்குள்ள தெரிஞ்சவங்க தெரியாதவங்கன்னு என்ன கத. என்ன நடந்திச்சின்னு கேள்வி மேல கேள்வியா..?

கேக்குதுகள். பொண்ணுகளோ அதோ போறான். அதோ வாரானே அந்த பொடியனுக்குத்தான் அப்படி நடந்திச்சின்னு கதக்கி மேல கதக்க தொடங்கினாங்க..

வெகேஷன் ஒரு மாசம் கடந்திருச்சி இன்னும் ஒரு மாசம் ஊர்ல இருக்கலாம். அங்க இருக்க முடியாம பக்கத்து ஊர்ல என்னோட வெளி நாட்ல ஒன்னா வேல செஞ்ச கூட்டாளிட ஊட்டுக்கு பெயிட்டு ரெண்டு கெழம இருந்துட்டு வாரேன்னு கெழம்புறேன். கூட்டாளியும் வா ஒனக்கு மனசக்கு ஆறுதலா இருக்கும்ன்னு கூப்டதால. எனக்கும் சரின்னு பட்டதால இதோ இப்பவே அங்கு போக புறப்படுகிறேன்.

(5)

நகரத்த விட்டு கொஞ்சம் ஒதுங்கி யிருந்த ஊர். எங்கு பார்த்தாலும் காய்கறி தோட்டமும், பூ மரங்களுமாக மனசக்கு ரம்மியம் வளர்த்தது. ஈரம் நெறஞ்ச காத்து நெஞ்ச குளிர்வித்தது. ஒவ்வொரு வீட்டு வளவும் கோழி ஆடு, மாடுன்னு அவங்கட வாழ்வாதாரத்தை பறைசாற்றி நின்றது.

கூட்டாளி வீட்டுக்கு எதிரே ரோட்டின் அடுத்த மறுங்கில் மண்வரிச்ச புடிச்சி, ஒலை வேயப்பட்ட அந்த வீடு மாத்திரமே தனித்துவமாகவும் மனநிம்மதிய தரும் காட்சியாகி நின்றது.

சின்னத்துல இத மாதிரி ஒரு குடிசைல வாழ்ந்த நினைவுகளும், சகோதரிகளிடையே இருந்த பாசமும்

நெருக்கமும், அந்த வீட்டுக்குள் குதுகலித்த மகிழ்ச்சியும் சந்தோஷமும் மீண்டும் பெறமுடியாத கனவாகியே போனது. நினைத்த போதே கண்கலங்கி நின்றேன்.

ஏன் அழறே?

அழல்ல

நடந்ததெனச்சு வருத்தப்படுறியா?

அதில்ல அந்த குடிசை ஊட்ட பாத்ததும் சின்னத்துல வாழ்ந்த ஊட்டு ஞாபகம் வந்திச்சி.

அந்த சின்ன ஊட்ல ஒரு வெதவ பொண்ணும் அவட சின்ன மகனுமே ஈக்காங்க, அவட மாப்பள்ள நாலு வருஷத்துக்கு மொத வைரல் காய்ச்சல் வந்து மௌத்தாகிட்ட போல உம்மா வாப்பா ரெண்டுபேரும் நேரத்தோடயே மௌத்தாகிட்டாங்களனு கேள்விப்பட்டன். நானா தம்பி மாரெல்லாம் வெளி நாட்டுல செட்டிலாகிட்டங்களாம் இவமட்டும் தான் இந்த குடிசைல வாழ்றா. இவ எங்கட ஊரு இல்ல இஞ்ச வந்து ஒரு ஏழு ஆறு வருஷம் ஈக்கிம் நல்லா ஈந்த குடும்பமாம். இவ பாப்பீஸ் தச்சி விக்கிறதும், வெளயிற மரக்கறிய வித்துட்டும் வாழ்ந்துட்டு இருக்கா....

கூட்டாளி சொன்ன கதய காதுல வாங்காம பழய வீட்டில் கடந்து போன வாழ்வின் நெனவில் தள்ளாடிக் கொண்டிருந்தேன். அதன் ல் பரிஷங்களில் சுழன்று கொண்டிருந்தேன்.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை. கூட்டாளிட ரெண்டு தங்கச்சியும்

முன் குடிசை ஊட்டுக்கு மரக்கறி வாங்க கூட்டிட்டு போங்களன்னு சிறுசு ரெண்டும் மல்லுக்கட்ட நீயும் வாயேண்டா.. என்று கூப்பிடவும் மண்சுவர்களின் சுவாசத்தையும் ஓலைக் கூரையின் மணத்தையும் சுவாசிக்க மனம் விரும்பி மெதுவாக அவங்களுடன் நடக்கலானேன்.

ராத்தா... ராத்தான்னு... பலமாதள்ளினா உழுந்திடும் நெலயில இருந்த கதவ சிறுசு ரெண்டும் தட்டியது.

என்னம்மான்னு அந்த பொண்ணு கதவ தொறக்கும் சத்தம் கேட்டிச்சி நானும் கூட்டாளியும் வேறுபக்கமா திரும்பி அங்க நடப்பட்டிருந்த பூ செடியையும், காய்த்து தொங்கும் மரக்கறியினையும் ரசித்த வாரிருந்தோம்.

கதவ தொறந்தவ எங்கட பக்கம் திரும்பி பார்த்து சங்கோ ஜப்பட்டாளோ என்னவோ... சிறுசு ரெண்டும் எங்கட நானாவும் அவரட கூட்டாளி அங்கினும் தான் ராத்தான்னு சொன்னது கேட்டிச்சி

என் ஆழ் மனசில. பொதஞ்சியிருந்த ஏதோவொன்று மெல்ல மெல்ல மேலெழுவதாக உணர்ந்தேன். எனக்கு பழக்கமான காற்று எனக்கு வயப்பட்ட சுவாசம் எங்கிருந்து எனக்கு வசந்தத்தை கொண்டு வருது. அந்த உணர்வை அந்த தடுமாற்றத்தை ஊகிக்கவியலாமல் தடுமாறினேன். மனமெங்கும் ஒரு சந்தோஷம். உடலெங்கும் ஓர் பரவசம் டேய் எப்படி இந்த மகிழ்வும்

சந்தோஷமும் ஒண்ட மொகத்துல
பூத்து குலங்குதுன்னு தெரியுதா

தெரியல்லடா... ஆனா ஏதோவொன்று
என்னவிட்டு போனது எனக்கிட்ட
வரர மாதிரி ஈக்கிது. இந்த சூழல்
ஒன்ன உள்வாங்கி அதன் ஆனந்தத்த
உனக்குள் பிரவாகிக்கிது போல..

சின்ன ஆச்சிம்மா ரெண்டுக்கும்
இன்னைக்கி ஆக்குறதுக்கு என்
னென்ன மரக்கறி வேணும். சொன்னா
ஆண்டி பிச்சித் தருவேணாம்...
மழலையோடு மழலை ஆனாள். அந்த
குரல் அவனை ஆழத்தாக்கியது.
எங்கேயோ ஓர் நூலிழைக்குள் புகுந்து
ஒளிந்திருந்த அந்த நெனவுகள்
கிளர்ந்தெழுந்தன.

அவ்வா இருக்குமா? பதினஞ்சி
வருஷத்துக்கு மொத... ஸ்கூல்ல பூத்த
அந்த பூவின் சுகந்தமா..? காதை சுற்றி
தேனீக்கள் ரீங்கரித்தன.. இல்ல
அவ்வா ஈக்காது ஏண்ட மனசு சும்மா
அலைபாயுதாக்கும் அவ பக்கம்
திரும்பும் ஆசய கஷ்டப்படுத்தி
அடக்கிக்கொண்டன்.

ஷப்னா ஆண்டி கத்தரிக்காவும்
வேணும். ஏண்ட சுவாசம் எகிறியது.
கட்டுப்பாடு இழந்த வாகனம் போல
சடுதியாக அவ பக்கம் திரும்பினேன்.

கத்தரிக்கா செடி பக்கமாக அவவும்
திரும்பினா. ரெண்டு விழியும்
நேர்க்கோட்டில் ஒன்றையொன்று
கண்டடைந்தன.

அவளடைந்த அதிர்ச்சியும் மகிழ்வுமே
என்னையும் தாக்கியது.

வரண்ட பூமியிலிருந்து புதிய
பிரவாகமாக ஊற்றெடுக்கும்
நீர்ச்சுனைகள் போன்று நமக்குள்ளே
அதிர்வும் சந்தோஷசிலிர்ப்புகளும்.
நேர் மறையும் எதிர் மறையும்
இணைவில் ஏற்படும் புத்தாக்கம்
போன்று.. நாம் புதிதாக மலர்ந்தேன்.

அண்டைக்கு நான் வெளிநாட்டுக்கு
போவதற்கு மொத நான்.

திர சீலைக்கு பின்னால நிண்டு
என்னயே வாஞ்சையோடு
பார்த்திருந்தா.. வாடிபோன அவ
மொகமும், கண்ணுல நீர் நெறஞ்சி
என்னையே நில குத்தி நிண்ட அவட
பார்வை அழுது விடுவேனோ என்றது.
என் மீது குத்திட்டு நின்ற அவ விழி.
சொல்லாத ஆயிரம் கத பேசி என்
நெஞ்ச துளைஞ்சது.

காத்து பலமா வீசியது. ஊரிலுள்ள
பூவின் வாசமெல்லாம் எங்களசுத்தி
வாசம் பரப்பியது.

கூட்டாளியும் அவன்ட சிறிய ரெண்டு
தங்கச்சியும் எங்க ரெண்டு பேத்தயும்
மாறி மாறி பாத்துகொண்டு,
நின்டாங்க..

என் சுவாசம் எனக்குள் புத்துயிரானது.

ஏகாந்தப் பொழுதொன்றில்
மிக மெல்லியதாய்
கேட்கும் குரல்
என்னுடையது!

ஏகாந்த இரவுகளை
ஏக்கமின்றிக் கழிக்க
நான் பாடும் பாடல் அது!

வான தேவதைகள்
அட்சதை தூவும்
என் மெல்லிய உணர்வுகள்
ஆழ் கடலினுள்
ஆர்ப்பாடங்களின்றி
சங்கமிக்கும் தருணம் அது!

வரையறுத்துக் கொண்ட
வட்டத்தை மீறாமல்
என் இராஜநடை தொடர்கிறது
மிகுந்த கம்பீரத்துடன்!

கலங்கியபடி நின்ற
கணங்கள் யாவும்
கல்வெட்டைப் போல்
தெரிகின்றன மிகத் தெளிவாய்!

சதாவும்
ரணம் தந்த காயங்கள்
வெறும் தழும்புகளாய்
மாறிவிட்டன!

ஒரு சூய்லின் குரல்!

ஊர் உறங்கும் நேரத்தில்
உள்ளுணர்வுகள் யாவும்
ஏக இறையோன்
அல்லாஹ்வின் சந்நிதானத்தை
எட்டிப் பார்த்து வருகின்றன
மிகுந்த அமைதியோடு!

பூலோகம் எனைத் தாங்கும்
புல்லினங்கள் எனை வாழ்த்தும்
புது வாழ்வு கண் முன்னே
மிக அழகாய் நிழலாடும்!!!

வெலிகம ரிம்ஸா முஹம்மத்

வினைவின் வினைவு

“ராவெல்லாம் விடிய விடிய முழிச்சுக் கெடந்து இந்தப்பாயத் தலக்கட்டி போட்டன் நித்திரயாவும் கெடக்கு. இங்க வா மகன் நஜீம் இதக் கொண்டு போய் மேசிலாரர் பொன்டிர ஊட்டபோய்க்குடுத்திட்டு அவக்கிட்ட ரெண்டு கொத்து அரிசியையும் வேண்டிட்டு மிச்சக்காசையும் எடுத்திட்டு ஓடியாங்க கறியும் என்னத்தையும் வேண்டனும்” என்ற செயினம்பு களிமண் சுவரில் சற்று சாய்ந்து காலையும் நீட்டிக் கொண்டார்.

கணவனின் உழைப்பில் சந்தோசமாகவும் வறுமையின்றியும் வாழ்ந்த காலங்கள் மனக்கண்முன் நிழலாடின. அது அழகிய சாந்தமான கிராமம் ஊரின் வலது பக்கத்தில் வயல் சார்ந்த குளக்கரைகளும், இடது பக்கத்தில் கடலும், மீன் தோணிகளும் நிறைந்து அக்கிராமத்தை அழகூட்டியது. குளக்கரையை அண்டியதாக பிரதான வீதி அமைந்திருந்தது. சில வாகனங்கள், உழவு இயந்திரங்கள், உழைப்பதற்கு அதிகமாக தொழில்படும் மாட்டுவண்டி, ஒற்றை மாட்டுக் கரத்தை வண்டியே அங்கு காணக் கிடைத்தது.

அங்கு வாழும் அதிகமானோர் உழைப்பாளிகள். ஆண்கள் வயல் வேலை மீன்பிடித் தொழில் ஈடுபட்ட அதே வேளை பல கல்விமான்களும் அரசை நியமனங்களுடன் ஊரை நிர்வகித்தனர். பெண்களும் வயலில் கதிர் பொறக்குதல் பாய், தட்டு, தென்னை ஓலைகளை இழைத்து விற்றும், சுயதொழில் முயற்சிகளும் செய்து குடும்பத் தேவைகளை நிறைவேற்றினர்.

இக்கிராமத்தில் வாழும் செய்னம்பு ஐந்து பிள்ளைகளுடன் கணவனின் அன்றாட உழைப்பில் வறுமையின்றி மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து வரும்போதுதான் அந்த சம்பவம் நடந்தது.

கணவனுக்கு ஏற்பட்ட காய்ச்சலும் உடம்பு வலியும் மருந்துகளுக்கும் குணமாகாது. அதற்கு மாறாக இரு கைகளிலும் கால்களிலும் கொப்புளங்கள் வெடித்து அது புண்களாக மாறி அதிக வேதனையைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது. செய்னம்பு கணவனுக்கு செய்யாத வைத்தியங்களில்லை போகாத வைத்தியர்களில்லை. ஆஸ்பத்திரியில் இருப்பதும் இலேசாகி வீட்டுக்கு வருவதும் மீண்டும் ஆஸ்பத்திரி செல்வதுமாக மாதங்கள் வருடங்களாகி தொடர்ந்து நோயினால் வீட்டில் சிறிது சேமிப்பிலிருந்த தொகையும் பொருட்களையும் விற்று நாட்டு வைத்தியம் மூலிகைகள் எனப் பட்டியல் நீண்டு சென்று எல்லா வற்றையும் தீர்த்து வறுமைக்கோட்டில் நிறுத்தியது.

செய்னம்பு மனம் தளரவில்லை. கணவரை காப்பாற்றவும், பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்கவும் பாய், தட்டு இழைத்தல், இடியாப்பம் பிட்டு சுட்டு விற்றல், விறகு விற்பதன் மூலமும் கிடைத்த சிறு இலாபங்களை கொண்டு வீட்டு தேவைகளையும் அரைப்பட்டினியுடன் நிர்வகித்து வந்தாள். இருந்தாலும் கணவனின் நோய்க்கான காரணத்தை அறிய முடியாமல் தவித்தபோதுதான் அயலில் வாழ்ந்த சில பெண்களின் ஆலோசனைகள் அவளது சிந்தனையை தாக்கியது.

“லெக்கோவ் செய்னம்பு இது செய்வின தாங்கா இல்லாட்டி லேசாகிருக்குமே நீயும் கிரந்தி கிரந்தியெண்டு எவ்வளவோ மூலிகை மருந்தெல்லாம் செய்துவிட்டாய் இன்னமும் லேசாகல்லண்டா யோசிச்சுப் பாரு” என்று சாலியா ராத்தாவும் கூறியதை அவளால் மறுக்க முடியவில்லை. “அப்படி யாருகா செஞ்சிருப்பாய் என்கிறாய்”?

“யாருண்டா கேக்கிறாய் அந்த நேந்தம்பிதான் வாய்வாறிட்டுப் போனானே ஒண்ட புருஷனுக்கு செய்வின செஞ்சி படுக்கையில போடுறன் பாரு என்றானே மறந்திட்டியா?” ஒங்க ராத்தா அப்படியே ஏதும் செய்திருப்பானோ? நான் அதையும்

யோசிக்கலையே என்ற செய்னம்பு அதை ஆராயத் தொடங்கினாள்.

நேர்மையான உழைப்பு, பிறருக்கு உதவுவதுடன் கடன் இல்லாத வாழ்வுடன் சிறந்த மனிதாபிமானியான தன் கணவனின் கடைக்கு எதிரே கடை வைத்திருந்த நேந்தம்பிக்கு முகைதீன் நானா முன்னேறுவதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் இருந்தது. தனது ஏமாற்று வியாபாரம் தூங்குவதையும் முகைதீன் நானாவின் கடைக்கு அதிகமானோர் சென்று வருவதையும் சகித்துக் கொள்ள முடியாமல் வலிந்து சண்டைக்கு இழுப்பான். அன்றொரு நாள் அப்படி சண்டை செய்து இந்த வார்த்தையை அவன் கூறியது செய்னம்புக்கு ஞாபகம் வந்தது.

செய்னம்பு அயலவரிடம் விசாரித்துப் பார்த்ததில் அவனும் செய்வினை செய்ததாக பலரிடம் கூறியிருந்தான். என்றாலும் அல்லாஹ் நிச்சயம் கணவரை குணப்படுத்துவான் என்ற நம்பிக்கையுடன் தொழுகையிலும் துவாவிலும் இருந்தார்.

மனிதர்களுக்குள்ளே எழுந்திடும் குரோதம் வலுப்பெற்று வாய் சண்டை வளர்ந்து அது மனதிலேயே வேருன்றிவிட்டால் அது கிளைவிட ஆரம்பித்துவிடும். இதனால் வரும் வம்புகள் அறிவுள்ள மனிதர்களையும் கெடுத்துவிடும். தரங்குறைந்த வலிகளை வெட்கமின்றி பின்பற்ற ஆரம்பித்து விடுகின்றனர். இதனால் துன்பம்

அவமானமே விளைகின்றன. அடுத்தவர்கள் மீது இல்லாத பொல்லாதவற்றையும் இட்டு கட்டுவதில் எந்த தயக்கமும் காட்டுவதில்லை.

இல்லாம் இதனை மிகவும் வெறுக்கின்றது. இந்த நிலைமையிலேயே நேந்தம்பி இருந்தான். வருடங்கள் சில கழிந்தன. செய்நம்புவின் பொறுமைக்கும் விடாமுயற்சியான உழைப்புக்கும் இறை வேண்டுகூலுக்கும் வெற்றி கிடைத்தது. அல்லாஹ் முகைதீன் நானாவுக்கு உடல்நலம் தேறி பழையபடி இயங்க முடியா விட்டாலும். சிறு சிறு தொழிலுடன் குடும்பத்தை முன்னேற்றவும் பிள்ளைகளின் கல்விக்கும் உழைத்திட ஆரம்பித்தார். மனைவி தனக்காகப்பட்ட கடன் சுமைகளை போக்கி இறைவழிபாட்டிலும் இறைவனுக்கு நன்றி செய்தும் காலங்களை கழித்தார்.

நேந்தம்பியின் நிலை மிகப் பரிதாபமாக இருந்தது. உடல் ஆரோக்கியம் குன்றி வறுமையிலும் தனது தீய நடத்தைகளால் பிறரின் வெறுப்புகளுக்கும் மத்தியில் தான் கடந்த காலங்களில் மனிதருக்கு இழைத்த குற்ற உணர்வுடன் நடைப்பினமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்

ஒருநாள் எதிர் பாராத விதமாக முகைதீன் நானா மெயின் வீதியால் செல்வதை அவதானித்துக் கொண்டிருந்த நேந்தம்பி முகைதீனை இடைமறித்தார். முகைதீன் நாநா கொஞ்சம் நில்லுங்க என்றார்.

எதிர் பாராத விதமாக யாரோ அழைப்பதே அவதானித்த முகைதீன் நாநர் சற்று நின்று திரும்பிய போது நேந்தம்பி நின்று கொண்டிருந்தார். பழைய சம்பவங்கள் மனதில் நிழல் ஆடியது “முகைதீன் நீங்க என்ன முதல்ல மன்னிக்கணும்” என்று ஆரம்பித்தவர் தொடர்ந்தார். “உங்களுக்கு நான் எவ்வளவோ தீமை செஞ்சிட்டேன் உங்கட வியாபாரத்தை கெடுத்து உங்களை முன்னேற முடியாமல் பாயில வளர்த்தாட்டணும் மெண்டு நான் செய்த அநியாயங்கள் அல்லாஹ் மன்னிக்கணும். உங்களோட ஒரே வலிய சண்டைக்குழுத்தேன் பொறாமை கொண்டேன் இன்றைக்கு அல்லாஹ் கிட்ட அனுபவிக்கின்றேன்.

நீங்க எவ்வளவோ துயரப்பட்டும் அல்லாஹ்வை மறக்கல்ல உங்கள மனைவி மக்களும் மறக்கல அதனால் அல்லாஹ் சோதனையிலும் வெற்றியைத் தந்தான். நான் அகம்பாவத்தில் போட்ட ஆட்டத்தால மனைவி மக்களால் வெறுக்கப்பட்டு தனிமையில் வாழ வேண்டி இருக்கு உங்களுக்கு நான் என்ன செய்வினை செய்தாலும் அல்லாஹ் நாடாமல் எதுவும் நடக்காது என்கிறத இப்ப

நம்புறேன். நான் அல்லாஹ்வை மறந்து வாழ்ந்துட்டேன். நீங்களும் என்ன மன்னிச்சிட்டேன் என்று உங்கட வாயால சொல்லணும் அது மட்டும் போதும் என்ன சொல்லுவீங்களா? அவரது கண்கள் பணித்தன.

நேந்தம்பி நீங்க அல்லாட வல்லமைய இப்ப உணர்ந்ததால தான் இவ்வளவும் பேசுறீங்க” அது போதும் நீங்க வலியை சண்டைக்கு இழுத்ததால நானும் ஏசியிருப்பேன். நீங்களும் என்ன மன்னிச்சிடுங்க நான் போயிட்டு வரேன். என்றவாறு முகைதீன் நானா நடக்க ஆரம்பித்தார் அவர் நடந்து செல்வதை மிக ஏக்கத்தோடு பார்த்தவராக நிற்கும் நேந்தம்பியின் மனம் இறைவனிடம் எதையோ யாசித்தது.

படிகள் சஞ்சிகையின் வாசகர்கள் தங்களது சந்தாவைப் புதுப்பித்துக் கொண்டு, எம்மோடு ஒத்துழைக்கவும்.

புதிய ஆக்கங்களையும் விமர்சனங்களையும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஆக்கங்களை தட்டச்சு செய்து மின்னஞ்சல் செய்வது சஞ்சிகையின் காலதாமதத்தை தவிர்க்க உதவியாக இருக்கும்.

- ஆசிரியர் -

நவீன போலந்து இலக்கியங்கள்

(சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு)

எம்.எஸ். லத்தீப்

போலந்தின் இலக்கியத்தில் பழைமை காலத்தில் இருந்து பல்வேறு மொழி பேசுவோர் தமது பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளனர். ஜெர்மன், பிரான்ஸ் ஆகிய மொழிகளிலும் போலந்தில் தோன்றியுள்ளனர். உக்ரேயினில் பிறந்த தற்போது போலந்தில் வாழும் போலந்து இலக்கிய உலகில் சஞ்சரிக்கும் ஷனா ஷலோவ்னியோ ஷககா போலந்தின் நவீன இலக்கியத்தின் எழுத்தாளர் பட்டியலில் உலாவரும் எழுத்தாலராவார். 1978ம் ஆண்டு உக்ரேயினில் லிவிச் நகரில் பிறந்த அவர் வேர்டிவ் பல்கலைக்கழகத்தின் பதிப்புக்கள் பற்றிய துறையில் பட்டம் பெற்றவராவார். தமது முதலாவது நாவலான The House Wake The Hind Glass Windows என்ற நாவலிலே போலந்து இலக்கிய உலகில் இடம் பெறுவதற்கு சனாவுக்கு முடியுமாக இருந்தது. அத் தொகுப்பிற்கு சனக் சாகித்ய விருதினை மட்டுமின்றி கொண்ட்ரட் சாகித்ய விருதினையும் பெற்றதுடன் 2016ம் ஆண்டு நயிகி விருதுக்கும் தெரிவானார். அவரது எழுத்தாற்றல் இத் தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளமை நான்கு பரம்பரை பெண்கள் நால்வரின் வாழ்க்கை தழுவியது. அது எழுதப்பட்டது லவிச் நகர காலத்தில் ரஷியாவுக்கு கீழ் இருந்ததுடன் தற்காலத்தில் அது உக்ரேயனுக்கு சொந்தமாகும். இத்தகைய புகழ்மிக்க காலப்பகுதியினை கடந்து வந்த நகரத்தின் மிமித்தனியவன் இருந்து மிமிதிபிரிய வரையான பாத்திரங்கள் (எதிர்கொள்ளும்) முகங்கொடுக்கும் சபாவத்தினை இலகுவாக (புரிந்து) சீரணித்து எழுதுவதற்கு ஷலோவினியோசிக்காவின் எழுத்தாற்றல் விமர்சகர்களின் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டன. அதனால் இத்தொகுப்பு அந்தோணியா லொவிட், ஜோன்ஸ் என்பவரால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உலகெங்கிலுமுள்ள வாசகர்களின் கவனத்தில் ஷலோவ்னியோ ஷககாவுக்கு புகழ் கிடைத்தது.

அண்மை காலத்தில் இலங்கையிலும் மிகப் பிரசித்தமான மாலநாடகையால் The Viewer (த விவர்) தொடர்கதையின் நிமலுள்ளே ஒன்றே ஷப்கோ விஸ்கியின் பெயர் போலந்து நாட்டின் தேசியப் பட்டியலின் தொகுப்பினாலாகும். போலந்திலுள்ள பெண்ட்சி டிசான்றின் கதை அமைப்பு பற்றி குறிப்பிடும் போது அருமை மிகு எழுத்தாளர் என குறிப்பிடுவது அவரையாகும். விசகவர் (அறியாத) காணாத மறைய உலகிற்கு கொண்டு கொண்டு செல்லும் கட்டாய விருப்பத்திற்குட்படுத்தக் கூடிய அவரின் தொகுப்புகள் 37 மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவரால் 10 நாவல்களும்,

சிறுகதை தொகுப்புகள் 8ம் போலந்து இலக் கியத் தில் இணைக்கப் பட்டுள்ளன. சஞ்சிகை ஒன்றில் வெளிவந்த ஒரு சிறுகதையின் பின்னர் வாசகரிடம் ஏற்பட்ட வேண்டுகோளின் படி அவரால் வடிவமைக்கப்பட்ட 'The Viewer' தொகுப்பு இன்று உலகெங்கிலும் பல மில்லியன் அளவு விற்பனையாகின்றது.

தனது முதலாவது தொகுப்பிலேயே உலகினரின் முழுக் கவனத்தையும் ஈர்க்கும் திறன் பெறுவதென்பது உலகத்தாருக்கு கிடைக்கும் (அதிஷ்டம்). அத்தகைய பாக்கியத்தினை பெற்ற போலந்து நாட்டின் எழுத்தாளரான "தேரோனா மஷேவியாய்கா"வை கூறமுடியும். வெள்ளையும் சிவப்பும் என்ற இரண்டில் ஒன்றான தலையுடன் 2002 இல் அவர் எழுதிய நாவல் போலந்துக்கும், ரஷ்யாவிற்கும் இடையிலான யுத்தம் பற்றி இன்றுவரை உலகம் அறிந்திருந்த கதைக்கு அப்பால் என்று முரண்பட்ட கருத்தாகக் கொல்லப்பட்டது. அதனை அங்கு மூர்க்கமான குணநலன்கள் உள்ள நவீன மொழியாகக் கருதப்பட்டதுடன் எனவே அது சிறந்த புதிய அனுபவமாக விமர்சகர்கள் கூர்வார்.

போலந்து இலக்கியத்தில் இடம் பிடித்துள்ள பிரதான தொகுப்பான இது மதிப்பிடப்படுகிறது.

எவ்வாறிருப்பினும் அவரால் வெளியிட்ட "இராணியின் மயில்" என்ற இரண்டாவது நாவல் 2006 இல் நயினி விருதினை பெற்றுக் கொண்டதுடன் அத்தொகுப்பில் அவரின் முதல் தொகுப்பினுக்கு கிடைத்த நன்மதிப்பு கிடைக்கவில்லை. எழுத்தாளருக்கு புறம்பாக பத்திரிகையாளரின் எதிர்க்

கடிதமும் இரசிகையினது மேடை நாடக இரசிகையினதும் அவர் நிலைத்து நின்றார்.

இலக்கியத் துறையில் மிகவும் தனியாளர் கலையாக கருதும் கவிதையிலும் போலந்து பிரசித்தி பெற்றிருந்தது. நோபல் இலக்கிய விருதினைப் பெற்ற கவிஞரான இலக்கியவாதி போலந்து பெண் கவிஞரான பிஸ்லாவா ஷிம்போஸ்கா போன்ற எதிர்கால வெற்றிக்கான போலந்து இலக்கியத்தில் நவீன யுகத்தின் சிறந்த அறிஞரான வொயிஜக் குசோக் என்பவரைக் குறிப்பிட முடியும். 1990ஆம் ஆண்டுகளில் இருந்து காவிய அமைப்பில் எழுதும் இவர் 2003ஆம் ஆண்டில் அதி விசேட நாவலினை வெளியிட்டார். நாளை என்ற பெயரில் வந்தது 2004இல் நயினி விருதினைப் பெற்றுக் கொண்ட துடன் அந்நாவல் ஊடாக அவரால் குறும் பட திரைக்கதைக்கு விருதினைப் பெற்றுக்கொண்டது அதிஸ்ஸ்டமான சந்தர்ப்பமாகும்.

நோபல் இலக்கிய விருதினைப் பெற்ற போலந்து இலக்கிய வரலாற்றில் உள்ள சிறற்றிலக்கியத்தில் இல்லை போலந்தின் சினிமாத் துறையும் உலக வரலாற்றில் மென்மையான இலக்கியமாக கருதப்படுகிறது.

நவீன போலந்து இலக்கியங்களை நோக்கும் போது அதன் முன்னணி எழுத்தாலராகக் கருதப்படுபவர் ஒல்கா தொகர்ஜலிக் ஆகும். விமர்சனத்துக்கூறியதும் வர்த்தக உலகின் பிரசித்தம் பெற்ற

எழுத்தாலராகக் கருதப்படும் இவரது எழுத்தாற்றளில் உள்ள மாயமாகும். இவர் பயிற்சி பெற்ற ஒரு பேராசிரியை ஆகும். இவரால் காவியங்களும், நாவல்கள் பலவும் சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள் சிலவும் வேறு பல நூல்களும் வெளியிடப்பட்டுள்ளார். போலந்தின் பிரபலமான இலக்கிய விருதான நயினி விருதை 2008இல் அவரது பெயர்க்குனி ஜெனிபர் கரபிட் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து பிளைதஸ் எனும் பெயரில் 2017இல் வெளிவந்தது அவரது Ksigi Jakobow யாகூபின் இறந்தமான நாவலுக்கு மீண்டும் 2015இல் நயினி விருது கிடைக்கப் பெற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தொகுப்பு தற்போது நூல் விருதான National Book Awardsஉம் டப்ளின் தேசிய விருதுக்கும் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவரது டயிவ் பல்வ் வெதர் போனஸ் ஒப்பீடு எனும் தொகுப்பு அந்தோணியா லொயிட் ஜோன்சால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு 2019ஆம் ஆண்டு தேசிய புகர் விருதுக்கான இறுதிச் சுற்றுக்கு தெரிவானது. அது 2020ஆம் ஆண்டின் இலங்கையின் மறரை ஆலை சிங்களத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு விஞ்ஞான வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டது. மேற்கூறப்பட்ட விருதுகளுக்கு மேலதிகமாக ஐரோப்பா எங்கும் பல்வேறு விருதுகளைப் பெற்றவர்கள் பலர் இலக்கியத்தினுடாக நாடுகளுக்கிடையில் நர்புரவினை ஏற்படுத்துவதற்குரிய மதிப்பீடாக பயன்படுகின்ற ஒரு எழுத்தாலராகும்.

இல்கா தொகர்ஜைக் இலக்கியத் திற்காக மிக ஈடுபாடு காடியவர் களில்

போலந்தின் எழுத்தாளர் களுக்கான செயலமர் வுகளை ஏற்படுத்தி நோபல் பரிசினைப் பெறுவதற்கான அணுகு முறைகளை தெளிவுபடுத்து கின்றன. தமது எழுத்துக்களை நிச்சயப்படுத்துவது எவ்வாறு போன்ற அவரது செயலமர்வுகள் இலக்கியத்தை போசனைமிக்கதாக மாற்ற மிக உதவின இதற்கு மேலாக அவர் அவரது சகல மொழி பெயர்பாலரையும் போலந்துக்கு அழைத்து செயலமர் வினை நடாத்தினார்.

ஒல்கா மட்டுமன்றி போலந்தின் அதி உயர் இலக்கிய விருதான நப்கி விருதினை வென்ற எழுத்தாளர்களில் மாரியூல் ஹிஜிலசுக்கு இருப்பது முக்கிய இடமாகும். போலந்தின் அறிக்கைப் படுத்தளால் நவீனத்துவத்தை வழங்கிய எழுத்தாளரான செயலமர் வுகளை வழங்கிய வராகவும், தயாரிப்பாளராகவும் அவரைக் கூற முடியும். அவரால் எழுதப்பட்ட நீமா எனும் தொகுப்பிற்கு 2019ஆம் ஆண்டின் நயினி விருது கிடைத்தது. சில வருடங்களாக அவர் வழங்கிய தொலைகாட்சி நிகழ்ச்சிகள் எழுதிய தொகுப்புக்கள் சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட, பாதிக்கப்பட்ட பல்வேறு மக்களின் மனம் நெகிழும் கதைகள், மக்கள் முன் கொண்டு வர அவர் முயற்சித்தார். விசேடமாக ஓரினச் செயற்கையையும் ஓரினச் செயற்கை விபச்சார தொழில் புரியும் மக்களினதும் முகநூல் பிரச்சினை பற்றிய அவரது படைப்புக்கள் காணமுடிந்தது.

பதுளை ஹ்மைரா ஓல் ஓம்ன்

கையிலிருந்த உடைந்து போன குச்சிமிட்டாயைத் திருப்பித் திருப்பி பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் பிரபா. அவளின் மகள் ரம்யா, அந்த மிட்டாயை எத்தனை வெறுப்போடு வேகமாகத் தூக்கியெறிந்துவிட்டுப் போனாள். இந்த செல்போன் குழந்தைகளை எவ்வாறெல்லாம் மாற்றி விடுகிறது. ஐந்தே வயதான ரம்யாவை நினைக்க, மிகவும் கவலையாக இருந்தது பிரபாவுக்கு.

இந்த குச்சி மிட்டாய் பற்றிய அழகிய நினைவுகள் அவளுக்குள் வந்து போனது. சீனிப்பாகினால் செய்யப்படும் குச்சிமிட்டாய்கள் வெள்ளை நிறத்தில் இருக்கும். அந்த வெள்ளை நிற குச்சிகளின் மேல் பச்சை, நீலம், சிவப்பு, இளஞ்சிவப்பு, மஞ்சள், செம்மஞ்சள் என பல நிறங்களில் கோடுகள் இருக்கும். மிகவும் இனிப்பான இந்த மிட்டாய்கள் கடிக்க கடினமாக இருப்பது போல தோன்றினாலும் வாயில் வைத்ததும் கரைந்து விடும்.

குழந்தை பருவத்தில் அவள் குச்சி மிட்டாய்க்காய் அழுத நாட்களும் உண்டு. தோழிகளோடு சேர்ந்து மிட்டாய் வாங்கும் போது இளஞ்சிவப்பு மிட்டாய்களுக்காய் சண்டை போட்டதுமுண்டு. குச்சி மிட்டாய் பரிசு வாங்கிய நினைவுகளும் உண்டு. அவளுக்கு குச்சிமிட்டாய் என்றால் அவ்வளவு பிடிக்கும்.

அவளுக்கு பிடித்திருப்பதால் ரம்யாவுக்கும் பிடித்திருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கும்ளவுக்கு அவள் முட்டாளில்லை தான். இருந்தாலும் இத்தனை சுவையான மிட்டாய் ரம்யாவுக்கு ஏன் பிடிக்கவில்லை என்று அவளுக்கு கொஞ்சம் கவலையாகத் தான் இருந்தது. அத்தோடு ரம்யாவுக்கு போனோடு இருக்கும் பிணைப்பு அவளை எங்கே கொண்டு போகுமோ? என்ற பயமும் பிரபாவை வதைத்தது.

இப்போது குழந்தைகள் எல்லோருமே பெரும் பாலும் இப்படித்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிறக்கும் போதே அவர்களுக்கென்று ஒரு போனும் வாங்கி விட வேண்டும் என்ற நிலை. அதிலும் பிரபா மகளின் கையில் போனை கொடுப்பவரும் இல்லை.

அவள் வேலைக்கு போகும் போது ரம்யாவை பார்த்துக்கொள்வதற்காக வரும் ஆயா அவளை சமாளிப்பதற்காக போனை கையில் கொடுத்து பழக்கியது தான். இப்போது இந்த ஐந்து வயதிலேயே சொந்தமாக போன் வேண்டும் என்று அடம் பிடிக்கிறாள்.

ஏமாற்ற என்று வாங்கிக் கொடுத்த குச்சி மிட்டாயை தூக்கி வீசி விட்டு அழுது கொண்டே வெளியே போய் விட்டாள். “நாமெல்லாம் திருமணம் செய்து ஐந்து வருடங்களின் பின் தான் தனியாக ஒரு போன் பாவிக்க ஆரம்பித்ததே.. இந்த குழந்தைகள் இப்படி அடம் பிடிக்கிறார்களே” பிரபாவின் மனம் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தது. இதை இப்படியே விட முடியாது. அடம் பிடிக்கிறாள் என்பதற்காக ரம்யாவின் கையில் போன் வாங்கிக் கொடுத்து விடவும் முடியாது. எப்படி சமாளிப்பது?

அன்று வேலை முடிந்து கொஞ்சம் நேரத்தோடு வந்தாள் பிரபா. வரும் போது கையில் நூறு குச்சி மிட்டாய்கள் கொண்ட ஒரு பொதி. வந்ததும் ரம்யாவைக் கூப்பிட்டாள். ஆயாவின் போனை கையில் எடுத்துக் கொண்டே ஓடி வந்தாள் ரம்யா. “அம்மா, போன் கொண்டு

வந்தீங்களா?” சின்னக் குரலில் கொஞ்சியபடி கேட்டாள். “ப்பா இப்ப சீக்கிரமா ரெடி ஆகுவீங்களாம். அம்மாவும் பபாவும் இப்போ ஒரு பயணம் போகப் போறோமாம்” , பிரபா சொல்ல போன் வாங்கத் தான் அழைத்துப் போகப் போகிறாள் என்று நினைத்தாளோ என்னவோ? ஆயாவின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு சென்ற ரம்யா விரைவாகவே தயாராகி வந்தாள்.

பிரபா ரம்யாவை நகரிலுள்ள சிறுவர் இல்லத்துக்கு அழைத்துச் சென்றாள். அங்கே இருந்த அழகான பிஞ்சுக் குழந்தைகளாடு ரம்யாவை சிறிது நேரம் விளையாட விட்டாள். கொண்டு வந்த குச்சி மிட்டாய் பார்சலை பிரித்து ரம்யாவிடம் கொடுத்து அவற்றை அந்த குழந்தைகளிடம் பகிர்ச் சொன்னாள். ரம்யா கொண்டு செல்லும் போதே அந்த குழந்தைகள் மிகவும் ஆசையோடும் ஆவலோடும் கைகளை நீட்டினார்கள். ரம்யாவும் மகிழ்ச்சி யோடு எல்லோருக்கும் கொடுத்து விட்டு தானும் உண்டாள்.

“இப்போ வீட்டுக்கு போகலாமா?” பிரபா கேட்க, “இன்னும் கொஞ்ச நேரம் விளையாடுறேனே மா” ரம்யா கொஞ்சம் குரலில் கெஞ்சினாள். “அம்மாக்கு லீவு கிடைக்கிற நாள் எல்லாம் நாங்க இந்த ப்ரெண்ட்ஸ் பாக்க வருவம். இப்ப அம்மாக்கு டயர்ட் தானே” “ப்ரொமிலா மா” “ப்ரொமிஸ்”.

எல்லோருக்கும் கையசைத்து விட்டு

மகிழ்ச்சியோடே கிளம்பினாள் ரம்யா. அங்கிருந்து வீடு வரும் வரை அவர்களைப் பற்றிய கதை தான். ”அவங்களுக்கு அம்மா அப்பா யாரும் இல்லையாம் மா. அவங்க குச்சி மிட்டாய் சாப்பிட்டதே இல்லையாம். அவங்களுக்கு கொப்பி புகல் புது ட்ரஸ் எதுமே இல்ல மா. எனக்கு போன் வேணாம் மா. அந்த காசல நாங்க திரும்ப போற நேரம் அவங்களுக்கு புகல் ட்ரஸ் எல்லாம் வாங்கிட்டு போலாமா? குச்சி மிட்டாயும்” ரம்யாவின் முகத்தில் கவலை இழையோடி இருந்தது. ஆனால் இப்போது பிரபாவுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. ரம்யாவின் பிஞ்சு உள்ளத்தை இன்னும் சில பிஞ்சுகள் சேர்ந்து மாற்றி விட்டார்கள். குச்சி மிட்டாய் இனி ரம்யாவுக்கும் பிடிக்கும்.

வசந்தநீயன்

உன் வனப்பு
என் வனப்பு
ஒரு நாள் பழுப்பு
கழுதைக்காரர்கள்
காணாமல் போனார்கள்
ஐவுளி வியாபாரிகளாக
வெளியூர்களில் திரிகிறார்கள்
அந்தத்தெருவில் நடுஇரவில்
கழுதையின் கத்தல்கள்
எழுதிச் சம்பாதிப்பது
மேடையேறி சொத்து சேர்ப்பது
வெற்றுக் கனவோடு
தமிழ் எழுத்தாளர்கள்
புத்தகங்கள் பிசாசுகள்
நூலகங்கள் சூனியக்காரக் குகை
உள் நுழைந்தவர்கள் திரும்பியதில்லை
தகப்பனோடு உடன் பிறந்தவரோடு
அண்டவிடாமல் செய்தாள் தாய்
பெற்ற பிள்ளைகளோடு இணங்க விடாமல்
செய்கிறாள் மனைவி
மொட்டைப் பாறையில் உட்கார்ந்திருக்கிறது
ஒற்றைப்பறவை
புராணத்தில் தேரோட்டிகள்
நவீனத்தில் காரோட்டிகள்
புனைவில் பிறப்பதோ எழுத்தாளர்கள்
பிள்ளைகள் பெரியவர்களாகி விட்டார்கள்

கை நிறைய சம்பாதிக்கிறார்கள்
குடும்பத்திற்கு இனி அவன்
தேவையில்லை
ஒவ்வொரு நொடியும்
எதிர் நோக்குகிறான்
இன்னும் வந்தபாடில்லை
அவன் போகும் வண்டி.
துறவி செங்கோலை ஏந்தியிருக்கிறான்
ஔநாயின் கண்களாய் பிரகாசிக்கிறான்
பேயாட்சி செய்தால்
பிணம் தின்னும் சாஸ்திரங்கள்
நேற்று கிழவன் என்றாய்
இன்று குமரன் என்கிறாய்
இஷ்டத்துக்கு பந்து விளையாடுகிறாய்
கரிச்சட்டிகளை..எச்சில் தட்டுகளை..
கழுவிய கைகளில்
நூற்றாண்டுகளாய்
ஆறாத சீழ்கட்டிய புண்
அந்தப் பூகூர் டிரைட்நேர்
அழகாயிருந்தது
அழகாகவே இருக்குமாவென்று தெரியாது
இக்கணம் வாழ்கிறேன்
அடுத்த கணம் புதிராயிருக்கிறது
பார்ப்போம் எக்கணம் எனக்குரியதாகும்.

கரைஞ்சு ... கரைஞ்சு....

அன்பினால் அழகாவோம்

Dr ஜலீலா முஸம்மல்

ஏறாவூர்

“அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ்”

“அன்பால் உலகாளலாம்”

“அன்பிற்கு மட்டுமே அனைத்தும் அடிமை”

“அன்பே அனைத்திற்கும் அஸ்திவாரம்”

“அன்பே அகிலத்தின் அரண்”

“அன்பே அனைத்திற்கும் முதல்”

இப்படி அன்பினைத் தெளிக்கும் அரிச்சுவடிகள் எம்மிடையே பரவலாக அறியப்படும் விடயமாக உள்ளது. உலகை ஆட்டுவிக்கும் உன்னத சக்தியாக அன்பு திகழ்கிறது. உலகத்தின் ஆணியே என்றால் அன்புதான் அன்பினால் எதையும் வளைக்கலாம். வசப்படுத்தலாம் அதற்கு சக்தி அதிகம். எந்தவிதக் கயவர்களையும் எந்தவிதக் கொடூரர்களையும் மாற்றக்கூடியது அன்பு. தரணியிலே கண்ணுக்குத் தெரியாத சாத்தியமான ஒன்று என்று உள்ளது என்றால் அன்புதான். அது சாத்வீகமானது.

எல்லையற்றது. எளிதாகக் கிடைக்கக்கூடியது .பணத்தால் வாங்க முடியாத ஒன்று. உறவுகளாலும் நட்புக்களாலும் மட்டுமே அன்பு சூழப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் நட்பை, உறவைத் தாண்டிய கட்டத்திலும் அது தன் செல்வாக்கைச் செலுத்தும். எல்லோருடைய கண்ணீரையும் துடைக்கக் கூடியது. எல்லோருடைய கவலைகளுக்கும் மருந்தாக அமைவது. உலகத்திலே உயிர்ப்பு மிக்க, மகோன்னதம் மிக்க மரியாதைக்குரிய ஒரு தயாள குணம் என்னவென்றால் அன்புதான். எந்த ஒரு மகா வீரனாக இருந்தாலும் பெரிய இடத்தில் அவன் வாழ்ந்தாலும் பெரிய பதவிகளில் இருந்தாலும் அன்புக்கு அடிமையாகாதவர்கள் யாருமே இல்லை எனலாம். ஒவ்வொரு உறவும் இந்த உலகத்திலே ஒரு உண்மையான தனித்துவமிக்க அன்பைத் தேடியே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. தாய் தந்தையின் அன்புக்காக பிள்ளைகளும் சேயின் அன்புக்காக பெற்றோரும் கணவன் அன்புக்காக மனைவியும் மனைவியின் அன்புக்காக கணவனும் இப்படி கூறிக்கொண்டே போகலாம்...

ஏன் இந்த உலகிலே ஐந்தறிவு உயிரினங்கள் கூட அன்பினால் தான் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. இறைவனின் நியதி அவ்வாறே. அதுவே ஆதியில் உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கலாம். அதுவே உலகின் முதற் புள்ளியில் தோன்றிய ஒன்றாக மாபெரும் சக்தியாக இருக்கலாம். அதன் அடித்தளத்திலேயே எல்லா உயிரினங்களும் எழுப்பப்பட்டு இருக்கலாம். அதன் ஒழுக்கிலேயே எல்லா உயிரினங்களும் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இறைவனின் உன்னத, மானசீக வடிவமாய் அன்பு இருக்கிறது. அதைத் தழுவின அகிலமெல்லாம்

படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாழ்விலே அன்பின் பரிணாமம் இல்லாத நாழிகைகளே கிடையாது. பிறந்தது முதல் இறப்புவரை அன்புக்காகவே நாம் வாழ்கிறோம். நம் வாழ்வில் அன்பை நாடியே பயணங்கள் செய்கிறோம். எல்லா மனிதர்களுடைய உளவியலைப் பாதிக்கக் கூடிய ஒன்றாக இந்த அன்பு திகழ்கிறது. மாற்ற முடியாத எந்த விடயத்தையும் மாற்றக் கூடிய சக்தியைக் கொண்டிருக்கிறது. மனங்களிலே இன்பங்களை வருவிக்கிறது. துன்பங்களை தூர விலக்கி ஓட்டுகிறது. மகிழ்ச்சிப் பிரவாகம் உருவாகக் காரணமாக அமைகிறது. உளவியல் ரீதியாகவும் உடல் ரீதியாகவும் நிறைய மாற்றங்களை கொண்டு வர கூடிய சக்தி வாய்ந்த ஒரு விடயம் அன்புதான். அன்பு இல்லையேல் நல்வாழ்க்கை இல்லை. அன்பு மனித வாழ்வின் மகிழ்ச்சிக்கும், உறுதித் தன்மைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஆதாரம்.

அன்பு என்பது மனித உள்ளத்தில் தோன்றும் ஒரு மகத்தான நல்லுணர் வாகும். அன்பால் ஆட்டி வைக்கப்படும் ஒரு மனிதன் வாழ்வில் மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறான். அவனுடைய எல்லாக் காரியங்களும் வெற்றிக்கு உரியதாக அமைகின்றன. அன்பிற்கு ஆட்பட்டவன் நிதானமாக இருக்கிறான். அவனில் அன்பைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் காண முடியாது. அன்பின் வழியே பயணிக்கிறான். அன்பாலே அனைத்தையும் அடைகிறான். அவனது உடலின் ஒவ்வொரு கூறும் அன்புக்கு அடிபணிந்த ஒன்றாக செயற்படுகிறது. சிற்பி ஒருவன் செதுக்கும் சிற்பம் போல அவனது மனமும் அன்பால் செதுக்கப்பட்டுச் செதுக்கப்பட்டு ஒரு பக்குவத்தை அடைகிறது. அன்பினால் பக்குவப்பட்டவன் அடுத்தவனுக்கும் அன்பை வழங்குவனாக இருக்கிறான். அன்பாலே அனைத்தையும் சாதிப் பவனாக இருக்கிறான். அவனுக்குள் வன்முறை இருப்பதில்லை, அடக்குமுறை இருப்பதில்லை. அன்பினால் மகிழ்ச்சியே உண்டாகிறது. அது மூளையில் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஓமோன்களை உருவாக்குகிறது. அதனால் உடல் முழுவதும் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஓமோன்கள் இரத்த ஓட்டத்தில் கலக்கின்றன. அதனால் அவன் மிகவும் உற்சாகம் அடைகிறான். அன்பாலே அனைத்தையும் முடிக்கிறான், சாதிக்கிறான்.

"ஒருவருக்கொருவர் கருணை புரிவதிலும், அன்பு செலுத்துவதிலும், இரக்கம் காட்டுவதிலும் உண்மையான நம்பிக்கையாளர்களை ஓர் உடலைப் போன்று நீ காண்பாய். உடலின் ஓர் உறுப்பு சுகவீனமடைந்தால் அதனுடன் மற்ற உறுப்புகளும் சேர்ந்து கொண்டு உறங்காமல் விழித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அத்துடன் உடல் முழுதும் காம்ப்ச்சலும் கண்டுவிடுகிறது" என்று அன்பைப் பற்றி முகம்மது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) நம் அனைவருக்கும் எடுத்தியம்பி உள்ளார்கள்.

அவ்வாறே நாம் கருணையுடன் மற்றவர்களிடம் நடந்து கொண்டால், இறைவனின் கருணைப்பார்வை நமக்கு கிடைக்கும் என்பதையும் நபிகளார் அவர்கள் "படைப்பினங்களின் மீது கருணை காட்டாதவர், படைத்தவனால் கருணை காட்டப்படமாட்டார்" என்று மிக அருமையாக உலக மக்கள் யாவருக்கும் கூறியுள்ளதைக் காணலாம்.

மனதில் உள்ள கவலைகளைத் துடைத்து எறியுங்கள். துன்பத்தை விட்டும்

விலகுங்கள். வாழ்வில் இன்பமும் துன்பமும் மாறி மாறி வரும் .அது உலக நியதி. ஆயினும் அதனை விட்டு விலகி அன்பின் பாதையைத் தேர்ந்தெடுங்கள். அதுவே அனைத் திற்கும் முதலானது. பலம் வாய்ந்தது. தூய்மையானது சமுத்திரம் போன்றது. தாராளமாய் நமக்கு உறவுகளை அள்ளி வழங்கக்கூடியது. அன்புக் கடலில் சங்கமிக்க நதிகளாய் ஓடிக்கொண்டிருப்போம். வாருங்கள் உறவுகளே. அன்பை உணருங்கள். கற்றுக் கொள்ளுங்கள். உலகில் ஒரு நொடிப்பொழுதேனும் அன்பைச் சுகிக்காதவர்கள் இல்லை எனலாம். அதற்கு ஆளாகாதவர்கள் யாருமே இல்லை எனலாம். அது ஒரு மொட்டுப் போல, சத்தம் இல்லாமல் அது மலர்ந்து சந்தடியில்லாமல் மணம் பரப்பும். வளர்ந்து கிளை பரப்பும். அத்தனை சக்தி வாய்ந்தது அன்பு.

”அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ் ஆர்வலர் புன்கண்ணிற் பூசல் தரும்” என்றாரைத்திருக்கிறார் திருவள்ளுவர். ஒருவரது உள்ளத்தில் உள்ள அன்பினை தாழிட்டு அடைத்து வைக்க முடியாது, தனது அன்பிற்குரிய வர்கள் துன்பப்படுவதை பார்க்கும் போது அவர்களது உள்ளத்தில் உள்ள அன்பு கண்ணீராக தன்னையுமறியாமல் வெளிப்பட்டுவிடும் என்று தெள்ளத்தெளிவாகத் துல்லியமாக அன்பின் தாத்தரியத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

உறவுகளின் உரசல்களில் இன்று பூமி புண்பட்டுப் போயிருக்கிறது. தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை, தாயிற் சிறந்த கோவிலுமில்லை என்று புகழப்பட்ட பெற்றோர் பிள்ளைகள் உறவு தலைமுறை இடைவெளியால் இன்று தள்ளாடக்கொண்டிருக்கிறது. நம்பிக்கையின்றி அன்பின்றி உலர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி எல்லா உறவுகளுமே உலகத்தில் பிரச்சினைகளை சந்தித்த வண்ணம் விரிசல்களைப் பார்த்த வண்ணமே உள்ளன. எப்படி உறவுகளை உடையாமல் காப்பது? சினேகத்தோடு சில பரிந்துரைகள், சில ஊக்க வார்த்தைகள். வெளிப்படையாய் இருங்கள். எதையும் மறைக்காதீர்கள். அன்பிலே எந்தவிதமான ஒளிவு மறைவு இருக்கக் கூடாது. அடிநாக்கில் நஞ்சையும் நுனிநாக்கில் அமுதையும் வைத்துக்கொண்டு உறவுகளைப் பேணமுடியாது. உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாதிருங்கள். உள்ளத்திலிருந்து உண்மையான அன்பில் வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்துங்கள்.

அன்புக்கு எந்தவிதமான பாரதாரமான பின்விளைவுகளும் ஏற்படுவதில்லை. அன்பு அன்பையே பரிசளிக்கும். அன்பு அன்பையே பிரசவிக்கும். நம்புங்கள்.அது உறுதியானது, தகுதியானது. தென்றலாய் வருடும். தண்ணீராய் உள்ளத்தைக் குளிரச் செய்யும். எல்லோரையும் அப்பாவியாய் நம்பிவிடுவதும் எல்லோரையும் எப்போதும் சந்தேகப் படுவதும் ஆபத்தானது என்று உணருங்கள். அவதானமாக உங்கள் வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் இருக்கட்டும். நிதானமாக உங்கள் சொற்கள் வெளிவரட்டும். நனைக்கும் அன்பாக அவை இருக்கட்டும். முழுமையான மனிதர்கள் என்று இந்த உலகில் யாருமே இல்லை. ஒவ்வொருவரின் குறையையும் குற்றங்களையும் கருத்தில் கொண்டு, மனதில் எடுத்துப் பழகத் தொடங்கி னால் யாரிடமும் நட்பு பாராட்ட முடியாது, எவரிடமும் அன்பினால் இணைய முடியாது.ஆயின் சாதி மத இன பேதங்கள் இன்றி, வித்தியாசமின்றி

அனைவரிடமும் இயல்பாகப் பழகுங்கள். இன்முகத்துடன் பேசுங்கள். எவரையுமே குறைத்து மதிப்பிட வேண்டாம். யாவரும் சமம் என்று மனதில் எண்ணிக் கொள்ளுங்கள். இந்த எண்ணக் கருவே அன்பின் அடித் தளமாக அமைந்து விடும். நான் உயர்ந்தவன், நானே பெரியவன் என்ற ஈகோத்தனம்தான் எல்லா வகையான பிரச்சினைகளுக்கும் காரணமாக அமைகிறது. அனைவரையும் சரிசமமாக மதிக்க கற்றுக்கொள்ளுங்கள். கணவன் மனைவியின் நடத்தையைச் சந்தேகப் படுவதும், மனைவி கணவனைக் குறைத்துப் பேசுவதும் பெரும் விரிசலை உருவாக்கிவிடும். அதே போல் எல்லா உறவுகளும் ஒருத்தர் ஒருத்தர் குறைகளை ஆராயாமல் பழகிக் கொள்ளுங்கள். நாம் என்ன ஒவ்வொருவரையும் விமர்சிக்கப் பிறந்தவர்களா? அல்ல அல்ல. மற்றவர்களின் குறைகளை தேடி திரிபவர்களா? இல்லையெல்லாம். அன்பால் பரிணமித்தவர்கள். அன்பைச் சுவாசிக்கப் பிறந்தவர்கள் அன்பால் யாவற்றையும் செய்யப் பிறந்தவர்கள்.

பொறுமையாக இருங்கள். சக மனித ருடைய கருத்துக்கு மதிப்பளியுங்கள். அவர்களுடைய கருத்தை யோசித்துப் பாருங்கள். நாம் செய்வது தவறு என்று நம் மனம் சொன்னால் அதை உடன் திருத்திக்கொள்ள முயலுங்கள். பெரியவர்கள் சொல்வதைக் கொஞ்சம் காது கொடுத்துக் கேளுங்கள். எடுத்தெறிந்து பேசிவிட்டு, இறுதியில் பெருஞ்சிக்கலில் மாட்டிக்கொண்டு தவிப்பதைவிடப் பொறுமையாக அவர்கள் சொல்வதைக் கவனியுங்கள். அன்பான வார்த்தைகளை மொழி யுங்கள். வாழ்க்கை வசப்படும். வாழ்வெனும் வானம் அன்பால் வசப்படும். அன்பின் பிரபஞ்சம் ஒரு சிறு பனிக்குடம் போல உங்கள் கை விரல்களுக்குள் உடைந்து கிடக்கும். பெரும்பாரம் இறங்கியது போல் உணர்வீர்கள். வானிலை சிறகடித்துப் பறப்பீர்கள் . இதற்கு, இந்த அன்பிற்கு ஏதாவது கைம்மாறு செய்யவேண்டும் என்று துடிப்பீர்கள். அன்பால் உள்ளம் நிறைந்து சிரிப்பீர்கள். அன்பானது நாம் அன்பு கொண்டோரது நலத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் நாடுகிறது. அன்பு உடையோர் தியாகம் உடையோர். நமது அன்பிற்குரியவருக்காக நாம் சிறிய மற்றும் பெரிய தியாகங்களை செய்ய முற்படுகிறோம். அன்பின் பரிசாக எதையாவது கொடுத்து விட வேண்டும் என்று பிரயத்தனப்படுகிறோம்.

அது இறைக்க இறைக்க ஊறும் மணற்கேணி. அள்ள அள்ளக் குறையாத செல்வம். அதே போல் அன்பு சுரக்கச் சுரக்கப் பலப்படும். உள்ளத்தில் நிறைந்து வழிந்து உலகத்தையே ஆசுவாசப்படுத்த கூடியது. மனித உறவுகளை ஒரு கட்டுக்குள் கொண்டு வரக் கூடியது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். நமக்கு ஏதாவது காரியம் நடக்கவேண்டும் என்பதற்காக மட்டும் அடுத்தவர்களைத் தொடர்பு கொள்ளாமல், எப்போதும் அனைவரிடமும் தொடர்பில் இருங்கள். நம் உறவினர்கள், நண்பர்கள், உடன்பணிபுரிவோர், குடும்ப உறுப்பினர்கள் பெயர்களை, அவர்களின் பிறந்தநாள், மணநாள் ஆகியவற்றை உங்கள் அலைபேசியின் நினைவூட்டல் பகுதியில் சேமித்து வைத்துக்கொண்டு அந்த நாட்கள் வரும்போது அவர்களை நேரில் சந்தித்து வாழ்த்துங்கள். வாழ்த்தும்போதுதான் நாம் வளர்கிறோம். அந்த சந்தோஷம், அந்த தித்திப்பு இருக்கிறதே அது எப்போதும் உங்கள் மனதில் இனித்துக் கொண்டே இருக்கும். என்னை ஞாபகப்படுத்துகின்ற, என்னை உணர்ந்து கொள்ள ஒரு உறவு

உள்ளது ,ஒரு சொந்தம் உள்ளது என்று அந்த இதயம் இன்பத்தில் திளைக்கும் . தன்னையே அன்பில் தொலைக்கும். அதுவே அன்பின் கர்த்தா. அதைவிடப் பன்மடங்கு அன்பின் மழையை உங்களுக்கு அது தெளிக்கும்.நா காக்க எப்போதும் நல்ல சொற்களையே பயன்படுத்துங்கள். நல்லவற்றையே நினையுங்கள். நல்லவற்றைப் பற்றியே பேசுங்கள். ஒருவரைப்பற்றி மற்றவர்களிடம் எதிர்மறையாகப் பேசாதீர்கள். நாம் பேசும் பயனற்ற பேச்சுதான் நம் அமைதியைக் குலைக்கும் கொடுமையான ஆயுதம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். அது உறவைச் சீர்குலைத்து விடும். உறவுப் பாலத்தை உடைத்து விடும்.

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது” என்கிறார் திருவள்ளுவர்.அன்பில்லாத உலகில் நாம் ஒரு கணமும் வாழ இயலாது. அன்பு இல்லாத இல்வாழ்க்கை ஒரு நரகத்தைப் போன்றது. அன்பு இருக்கும் குடும்பம் ஒரு சொர்க்கத்தைப் போன்றது. நாம் நமது உள்ளத்தின் அன்பை வளர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் நாமும், நமது இல்லமும், இந்த உலகமும் நலம்பெற இயலும் என்கிறார்.

“உங்கள் உள்ளத்தில் அன்பிருந்தால் அது வாழ்க்கை முழுக்க உங்களுக்கு வழிகாட்டும் அன்பிற்கு அப்படி ஒரு புத்திசாலித்தனம் உள்ளது” என்று சத்குரு அவர்களும் அழகுற அன்பினை மொழிந்திருக்கிறார்.

வாழ்க்கை என்பது போராட்டங்கள் நிறைந்த பூந்தோட்டமே என்பதை உணருங்கள். சங்கடங்களை, சவால்களைச் சந்தோஷமாய் எதிர்கொள்ளுங்கள். நமக்கு மட்டும் ஏன் இப்படி நடக்கிறது என்று நொந்து கொள்ள வேண்டாம்.எல்லோருக்கும் வாழ்க்கையில் பிரச்சினைகள் உண்டு. கஷ்டங்கள் உண்டு என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். அன்பைப் பரிமாறுங்கள். அன்பால் போசியுங்கள். அன்பினால் பூசுங்கள்.அனைத்தும் வசப்படும். அகிலம் ஒரு குடிசை போல் உணர்வாய். எங்கும் அன்பு பூப்பூக்கும். எதிலும் இன்பம் காய்காய்க்கும்.நமது சிறு புன்னகை அன்பின் வருடலாய் நெடுநாள் பகையை நீக்கும். நன்மை பயக்கும். ஒரு ஆறுதலான சிறு சொல் நம் பலநாள் சண்டையை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும். பாதையை மாற்றிக் கருணையைத் தோற்றுவித்து விடும்.ஒரு சிறு சினேகக் கைகுலுக்கலானது நடைபெறவிருந்த பெரிய போரை நிறுத்தும். நெஞ்சங்களில் பாசத்தை ஊற்றெடுக்கச் செய்யும். அன்பின் மழையை விசிறச் செய்யும். ஆதலால் அன்பு செய்வோம். அன்பால் உலகை வெல்வோம். உலகாள்வோம். அன்பையே கொடுப்போம். அன்பையே பெற்றுக் கொள்வோம். அன்பெனும் உயிர்ச் சிறகுகள் பூட்டி வாழ்வினில் பறப்போம்.

*அன்பினால் அழகாவோம்
அறத்தினால் மெருகாவோம்..
அகிலத்திலே பண்புதனைப்
பெருமையோடு மேவுவோம்..

அள்ள அள்ளக் குறையாச் செல்வம்..
அனைவருக்கும் வழங்கிடுவோம்
அழகாகப் பகிர்ந்திடுவோம்..”

"Wonder Woman" சஞ்சிகையிலிருந்து
ஒரு சில சிறிய மாற்றங்களுடன் மொழிபெயர்த்தது.

அருமையான பொழுதை

தாகா சிகமட் இம்த்யாஸ்
ஹொரவப்பத்தானை

ஓர் வீட்டில் மரணமொன்று.....
மரணித்திருப்பது கணவன்.

அவனுக்கு மூன்று பிள்ளைகள்மற்றும் அவன் மனைவி..
மரணிக்கையில் அவ்வளவே அவன் குடும்பம். முன்னர் பெரிய(?) குடும்பம்....
அவன் மரணித்தது பாரிசுவாதமெனும் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு சில
வருடங்கள் துயருற்ற பின்பு என்பதுதான் குடும்பம் குறுகக் காரணம் போலும்.
அக்காலப்பகுதியில் அவனது அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் பக்கபலமாய்
நின்று பாடுபட்டவள் மனைவிதான். பிள்ளைகள் சிறியவர்கள்.

கணவன் உத்தியோகம் செய்தவன்தான் என்றாலும். நோயுற்றதால்
தொழிலிழந்தான். மனைவியும் ஓர் மதிப்புமிக்க தொழிலொன்றில்
ஈடுபட்டிருந்ததால் ஏதோ அவள் அயராது பட்ட பாடு கணவனின் வாழ்நாளை
சிறிதுகாலம் பிற்போட்டிருந்தது.

படுக்கையிலேயே மலசலம் கழித்துவிடும் கணவனை சுத்தம் செய்தல்,
பிள்ளைகளைப் பராமரித்தல், அரைகுறையாகவிருந்த வீட்டைச்
சுத்தமாய்ப்பராமரித்தல், என்பவற்றோடு தொழிலுக்கும் சென்றுவருதல்என
தன்னை முற்றிலும் தன் குடும்பத்துக்காகவே அர்ப்பணித்தவளாய் ஒரு சில
வருடங்களைக் கழித்தாள். கணவன் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலத்தில்
அவ்வீட்டில் துர்நாற்றம் சாதாரணமாகவேயிருந்தது. அதனால்
வெளியாட்களைக் கூட ஒரு தேவைக்கேனும் வீட்டுக்குள் அழைக்கயிலாத

நிலைமை அவளுக்கு. இத்தூர்நாற்றம் கழிந்துவிடும் என்றெண்ணி தன் வீட்டில் நிலத்தினைத் தேய்த்துக் கழுவி யும் , ஆடைகளைத் துவைத்துமே அவள் கரங்களிரண்டும் தேய்ந்தே போயிருக்கும்.

கடைசியாக ஓர் இரவில் மரணித்தான் அவன். அன்று இறுதிக் கிரியைகளின் கடைசி நாள்... மனைவி... தன் கணவனின் மரணச்சடங்கில் கலந்து கொள்ள வந்திருப்போருக்கு நன்றியுரை நிகழ்த்தத் தயாரானாள்.

அவள் மிக மரியாதையோடு அனைவருக்கும் நன்றி தெரிவித்தாள்... கடைசியாக அவள் தன் கணவனுக்காக உரையாற்றத் துவங்கினாள்....

“நான் காணும் போது இவர் ஓர் துடிப்புமிக்க அழகான வாலிபர். கண்டவுடன் விரும்பி விட்டேன். நாங்கள் திருமணம் முடித்தோம். பிள்ளைகளையும் பெற்றெடுத்தோம் திருமணம் முடித்த நாளிலிருந்து ஒருநாளும் நான் நன்றாக உறங்கிய தில்லை.” அங்கிருந்தவர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொள்ள, கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டவள் உரையைத் தொடர்ந்தாள்...” ஏனென்றால்... இவர் மிகவும் சத்தமாக குறட்டை விடுவார். அது மிகவும் புதினமான குறட்டை....

ஒவ்வொரு குறட்டையிலும் நான் மகுந்த கோபத்துடன். இவரை எழுப்புவேன். தாங்கமுடியாமல் பிடித்து உசுப்பிக்கூட எழுப்புவேன். எழும்பி இவர் மீண்டும் தூங்குவார். இப்போது எனக்கு 45 வயது. கடந்த 20

வருடங்களாக நான் இந்தத் தொந்தரவை அனுபவித்தேன். ஒவ்வொரு இரவும் இவர் குறட்டை விட்டார். அந்தக் குறட்டை எனக்கு மிகுந்த ஆறுதலையும் தந்தது. “அவர் இன்னும் உயிரோடிருக்கிறார்” என்பதை நான் அவரது குறட்டை மூலமே அறிந்து கொண்டேன். குறட்டைச் சத்தம் சிறிதேனும் குறையும்போது நான் திடீரென விழித்தெழும்பி நாசியில் கையை வைத்து சுவாசிக்கிறாரா என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டேன். இவரது குறட்டைச் சத்தம் கேட்குமளவு தூரத்திலேயேயன்றி நான் படுத்ததில்லை.

வேறெந்தப் பெண்ணும் இந்தக் கஷ்டத்தைத் தாங்கவே மாட்டாள். கடைசியாக இவர் நோயுற்றார். அதன் பின்னரும் வழக்கம் போலவே ஒவ்வொரு இரவும் இவர் குறட்டை விட்டார்... இப்போது இவர் இறந்து கிடக்கின்றார்.

“இனிமேல் ஒருநாளும் இவர் குறட்டை விடமாட்டார்” என்பதை உணரும் போது நான் படும் வேதனையைத் தாங்க முடியவில்லை. இனி நான் இவரது குறட்டைச் சத்தத்தைக் கேட்பது எப்போது என நினைக்கையில் என் நெஞ்சம் கனக்கிறது. சரியாக எல்லாவற்றையும் திருடன் கொண்டு போய்விட்டது போலவே உணர்கிறேன். இடைக்கிடை அழகையுடன் தொடர்ந்து கதைக்கிறாள்...

ஆகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன் நம் அன்புக் குரியவர்களின்

சிறு சிறு தவறுகள் ஒருசில காலம் நமக்குப் பெரும் தொல்லையாக விளங்கினாலும் அவை எந்தளவு சுவாரசியமானவை என்பதை நாம் அவர்களை இழந்ததன் பின்னரே உணர முடிகின்றது. அவ்வாறான சிறு சிறு தப்புக்கள் ஒரு நாள் எமக்கு சந்தோசமான ஞாபகங்களாக மாறலாம். எனவே அவற்றை மன்னித்து விடுங்கள். அவற்றுக்கு இடமளியுங்கள்.

இறுதியில் அவை உங்களுக்கு பெரும் ஆறுதலைத் தரும். மிக ரம்மியமான ஞாபகங்களாக அவை எஞ்சும். என்று முடித்தாள் அவ முரையை அழகையுடன்.

உங்கள் கணவன் சாப்பிட்ட தட்டைக் கழுவாதபோது, தேனீர் பருகிய கோப்பை அதே இடத்தில் இருக்கக் காணும்போது, உங்களுக்கு அவை கடுங் கோபத்தை உண்டு பண்ணினாலும், அக்கோபம் அப்போது நியாயமானதாகவே இருந்தாலும் பின்னர் ஓர் காலத்தில் உங்கள் அன்புக்குரியவர் உங்களை விட்டும் பிரியும்போது அவை உங்களுக்கு முன்சொன்ன கதையிற்றோன்றே மகிழ்ச்சியான ஞாபகங்களாக எஞ்சக்கூடும்.

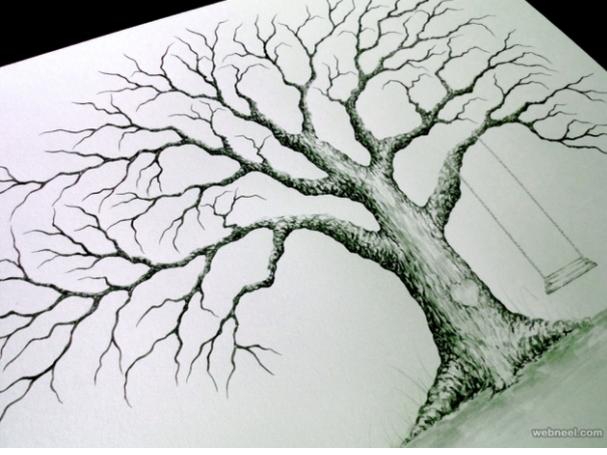
ஓர் அவசரத்தில் அழைப்பெடுத்தும் “ஹலோ” சொல்லாத உங்கள் அன்புக்குரியவரது தொலைபேசிக்கு மீண்டும் அழைப்பெடுத்து” என்ன அழைப்பெடுத்தால் பேசேலாதோ” என்று கோபத்தில் கத்துவதற்குப் பதிலாக “ஓய்வு கிடைத்தால் அழைப்பெடுப்பீர்களா?”

எனச் சொல்லுமளவுக்காவது நம் மனது முன்னேறினால் கடைசியில் எமக்கு சந்தோசம் நிறைந்த ஞாபகங்கள் எவ்வளவோ எஞ்சும். அத்துடன் அவருக்கும் உன்போன்ற பொறுமையுடையதோர் துணையை இழந்து விட்டமை ஓர் நாள் புரியும்.

அவை தவறுகள் அல்ல. சுந்தரப் பங்கள் மட்டுமே. நாம் எதிர்பார்த்த அனைத்துமே உள்ளடங்கிய ஓர் வாழ்க்கையை நினைத்து ஏங்குவதை விட கிடைத்த வாழ்க்கையை நமக்கேற்றதாய் மாற்றிக்கொண்டு வெற்றிகரமாய் வாழ்வதிலேயே மகிழ்ச்சி இருக்கின்றது.

ஏன் அதுதான் சொர்க்கம் என்றும் சொல்லலாம். எப்பொழுதும் கத்திக் கொண்டும் சண்டையிட்டுக் கொண்டும் உங்களதும் குடும்பத்தினதும் மகிழ்ச்சியை இழந்து உப்புச் சப்பில்லா வாழ்க்கையை வாழ்வதை விட்டு, சிறு சிறு தவறுகளை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்று மன்னித்து சமாளித்து மனமகிழ்ச்சியோடு வாழ்வதே பெண்மையின் சிறப்பு. எப்பொழுதும் அடுப்பங்கரையில் அடைபட்டு அதே கோபத்துடன் ஒரே மாதிரியான சமையலைப் பண்ணுவதைவிட மகிழ்ச்சியாகவே அப்பணியை விதம் விதமாய் சமைத்துப் பரிமாறிப்பாருங்கள்.

பெண்மையின் பெருமையை நீங்களும் மனைவியின் அருமையை கணவனும் உணரக்கிடைக்கும்.

ஒரு துண்பு திரில்

வீட்டுக்கு வெளியில் ஒதுக்குப் புறமாக தனித்து நிற்கும் மரங்கள் காற்றோடு உரசியுரசி பேசும் சப்தம் மெல்லிசையென மனதிற்கு இதமாக கேட்க்கிறது.

நான் வழமை போன்று பாடசாலைக்கு நேர காலத்துடன் பிரசன்னமாகி கடமைகளை செவ்வனே ஆற்றி விட்டு மரங்களின் நிழலில் சக ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் வரும் வரைக்கும் ஓய்வெடுக்கிறேன்.

நானை கொலை செய்யப் படுவோம் என்பது கூடத் தெரியாமல் தங்களது கிளைகளை அசைத்தசைத்து என்னுடன் சிரித்தவாறு பாடசாலை முற்ற வெளியில் நிழலை விரித்து வைத்தபடி கள்ளம் கபடமற்று அணியணியாய் நின்றிருந்தன வயது போன பின்னரும் மரங்கள்.

இரவு தோறும் என் படுக்கை அறை முழுவதும் சாமரம் வீசிக் கொண்டிருக்கும் இந்த மரங்கள் பற்றிய கவலை என்னை கோடையில் அலைய விட்டன.

ஊர் மக்களின் கடும் எதிர்ப்புக்கும் இடையீட்டுக்கு மத்தியிலும் கடும் கோடையின் தாங்கொணா வெம்மையினையும் கருத்திற் கொள்ளாது ஏலவே திட்டமிட்டது போன்று வயது முதிர்ந்த அம்மரங்களை பாடசாலை நிர்வாகம் துடிக்கப் பதைக்க வெட்டிச் சாய்த்து குவித்தனர்.

எதற்காக கொலை செய்யப்பட்டோம் என்பது கூடத் தெரியாமல் கை வேறு கால் வேறாக இலைகள் சொட்டச் சொட்ட நிலத்தில் முகங்களை புதைத்தபடி கிடக்கிறது மரங்களின் வெற்றுடல்கள்.

அதன் கொப்புகளில் கட்டப்பட்டிருந்த பறவைகளின் கூடுகளும் குஞ்சுகளும் முட்டைகளுமாக முன்றல் தோறும் சிதறிக் கிடக்கின்றன .

முன்னொரு காலத்தில் காகங்களின் வாழ்விடமாக படுவான் கரையிலிருக்கும் ஆத்துமேடு இருந்து வந்தது. அது எப்போதும் மகிழ்ச்சிகரமான ஒரு வீடுபோல் கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்ந்து வந்தன ஒரு முறை ஊருக்குள் கடல் வந்து போனதால் ஆண்டாண்டு காலமாய் கரை ஓரங்களில் வசித்து வந்த மக்கள் நிர்க்கதி குள்ளாகி அகதிகளாக அலைந்து திரிந்தனர்.

அப்போதுவேறு வழி ஏதுமின்றி காகங்களின் பூர்வீக இடமான ஆத்துமேட்டினை மண்ணிட்டு நிரப்பி வீடு கட்டி குடியேறினர்.

அதன் நிமித்தம் வேறு போக்கிடமற்று காகங்களும் ஊரின் கடற்கரை ஓரமாக இயங்கி வந்த பழமையான பாடசாலை ஒன்றின் சடைத்து வளர்ந்து நின்ற மரங்களில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்து வந்தன.

மரங்களை சுத்தி கரிப்பு செய்ததன் நிமித்தம் அதன் நிலமை மறுபடியும் இப்படி நிர்க்கதியாகி விட்டது.

செத்துக் கிடக்கும் மரங்களை கண்ட மட்டில் காகங்கள் அங்கும் இங்குமாகத் தாவித் தாவித் கத்திக் கரைந்து தொலை தூரத்தில் வசிக்கும் சகபாடிகளையும் அழைத்து தங்களுக்குள் துயரை பரிமாறி மனதை ஆற்றிக் கொண்டன.

அவையவங்கள் சிதறியபடி சரிந்து கிடக்கும் வயது முதிர்ந்த மரங்களின்

உடல்களை கடந்து மாணவர்களும் ஆசிரியர்களுமாகச் செல்கையில் அதன் வாழ்விடங்களை அடியோடு வெட்டி எறிந்த கோபத்தில் அவர்களை தூரத்தி தூரத்தி கொத்தி தங்களது அடங்கொணா ஆத்திரத்தை தீர்க்கின்றன.

இதில் மாணவர்களுக்கோ எனக்கோ எந்த சம்மந்தமும் இருக்கவில்லை நான் இந்த மரங்களின் சுத்திகரிப்பை ஆரம்பபத்திலிருந்தே தவிர்க்க இயன்றளவு போராடினேன்.

ஆனால் அவர்களின் அதிகாரத்திற்கு முன்னால் எதுவுமே செய்ய முடியாது தோற்றுப் போனதுதான் இந்த மரங்களின் துரதில்ற்றமாகும்.

இந்த சங்கதி எல்லாம் காகங்களுக்கு தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை அவைகளை அழைத்து வந்து விரிவாகச் சொல்வதற்கு அதன் மொழியும் எனக்குத் தெரியவில்லை. அது மனிதர்களைக் கண்டால் தூரத்தி தூரத்தி கொத்திக் கொண்டே இருந்தது. இதில் நான் மட்டும் விதிவிலக்கா என்ன்.

நிர்வாகத்தை அணுகி விசாரித்ததும் நாலைந்து தசாப்தங்களுக்கு மேலாக சருகுகள் கூட்டிக் கூட்டி அலுத்து விட்டது. இதற்குப் பிறகும் எங்களால் காகங்களின் எச்சங்களின் நாற்றத்தை சகித்துக் கொண்டு பள்ளி நடாத்த முடியாதுள்ளது.

மேலும் இந்த மரங்களினால் உங்களது பிள்ளைகளும் கடுமையான அசௌகரியங்களுக்கு உள்ளாகின்றனர். அடிக்கடி படிக்க முடியவில்லை பாடங்களில் கவனம் செலுத்த முடியாதுள்ளது. காகப் பீநாத்தம் வயிற்ற குமட்டி வாந்தி வரப் பாக்கிறது என்று முறையிடு

கின்றனர் சிலர் வகுப்பிலிருந்து வெளியேறி தூராமாய் செல்கின்றனர். இவர்களின் நலனுக்காகவே மரங்களை பச்சாதாபமின்றி கொலை செய்தோ மென்று அவர்கள் பக்க நியாயங்களை சிறு உறுத்தலுமின்றி முன் வைத்தார்கள் .

அவர்களது வாதம் நியாயமாக இருந்தாலும் கிட்டத் தட்ட அறுவது எழுவது வயது நிரம்பிய இந்த மரங்களை ஈவிர்க்கமின்றி அதன் இலைகள் சொட்டச் சொட்ட வெட்டிச் சாய்த்து கூறு போட்டதை அங்கு பணியாற்றும் ஒருவனாக என்னால் கடைசிவரை ஏற்க முடியவில்லை. மனசாட்சி என்னை உறுத்திக் கொண்டே இருந்தது.

அவர்கள் கொலை செய்தது மரங்களை மட்டுமல்ல . மாறாக ஒரு துளி நீரை , ஒரு அடை மழையை, ஒரு குளத்தை, ஒரு நதியை, ஒரு கடலை, ஈவிர்க்கமின்றி கொலை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் யாராலும் மறுக்க முடியாத மாபெரும் உண்மையாகும்.

இப்போது கூடி விளையாடிட ஒரு துண்டு நிழலின்றி வகுப்பறை களுக்கள்ளேயே முடங்கி விட்டனர் மாணவர்கள். பாலை நிலமென தூர்ந்து போய் அதன் செப்பத்தை இளந்து கிடக்கிறது பாடசாலை வெளி. முன்பிருந்த இதமான குளிர் காற்றின் தழுவலோ பறவைகளின் கீச்சொலிகளோ மூக்கைத் துளைக்கும் மரங்களின் வாசனையோ எதுவுமே இப்போது இங்கில்லை.

யாரையும் நொந்து கொள்வோ தனித்து நின்று எதிர்க்கவோ திராணியற்றவனாய் பாடசாலை கலைந்ததும் அதிபரிடம் சொல்லாமல் கொள்லாமல் அறக்கப்

பறக்க வீடு நோக்கி செல்கிறேன். நான் அழைப்பு விடுக்காமல் வளர்ப்பு பிராணிபோல் சூரியன் என் பின்னால் வருகிறது. அது சாலை தோறும் தனது ஒளிக் கதிர்களை உதிர்திய வண்ணம் அதற்குரிய குணத்தோடு புன்னகைத்து வருகிறது. அதன் தாங்கொணா வெம்மை மண்டையை பிளக்கிறது.

எனது இத்துப்போன சைக்கிளில் வேகமாக செல்ல முடியவில்லை. நாவரண்டு தாகம் எடுக்கிறது. இடையில் இறங்கி இழைப்பாறி எங்காவது தண்ணீர் குடித்து விட்டுச் சென்றால் இன்னும் தாமதிக்கலாமென்று தவிர்ந்து சற்று ஊண்டி மிதித்துச் செல்கிறேன்.

என்னைப் போன்று கடும் சூட்டின் தகிப்பினை தாங்க முடியாது மாணவர்களும் சுணங்காது வீட்டுக்கு விரைந்து செல்கின்றனர். பெற்றோர்கள் தங்களை வந்து அழைத்துச் செல்லும் நம்பிக்கையில் கோடுகளென விழுந்து கிடக்கும் எல்லைச் சுவரின் நிழலில் சில முன்பள்ளி மாணவர்கள் நின்று கொண்டிருந்தனர்.

குறுக்கும் மறுக்குமான தெருக்களை கடந்து எனது வீடு அமைந்திருந்திருக்கும் தெருவிற்கு ஒரு வாறு மூச்சு முட்ட மிதித்து வந்து சேர்ந்து விட்டேன். உடல் நனைந்து தொப்பாகி இருந்தது. மையத்து வீடுபோல் வெறிச்சோடிக் கிடந்தது எப்போதும் பரபரப்பாக இருக்கும் எனது கொங்கிறீற் தெரு. குழந்தைகள் செருப்பின்றி நடந்தால் பாதத்தை சுட்டுப் பொசுக்கி விடும். அப்படி கொதித்துக் கொண்டிருந்தது எனது வீட்டை ராட்சத சரப்பமென உரசிக்கொண்டு செல்லும் சாலை.

எனக்கு எரிச்சல் எரிச்சலாக வந்தது கோபத்தை அடக்க முடியாம சாப்பிட்ட குறையில் கைகளை கழுவி விட்டு அங்கிருந்து சட்டென எழும்பி வந்து விட்டேன்.

எங்களது சண்டையினை கொய்யா மர நிழலில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த அமாயா ஓடி வந்து என்ன சத்தம் யாராவது என்ன விளையாட கூப்பிட்டு வந்ததா? எனக் கேட்டு விட்டு மீளவும் மரத்தின் கீளாக தனியாக விளையாடச் சென்று விட்டாள்.

வீட்டு முன்றலில் அலாதியாக விளையாட ஒரு துண்டு நிழல் கூட இல்லாமல் இன்று எத்தனையோ சிறுவர்கள் காடு மேடெல்லாம் அலைந்து திரிகிறார்கள் என்பதனை அவள் கொஞ்சம் கூட புரிந்து கொள்ளவே இல்லை

கோடிப் புறத்தில் நிற்கும் கொய்யா மரம் காய்க்கவில்லை என்றால் என்ன? நீயும் உனது குழந்தைகளும் எரிக்கும் இந்த கோடை வெயிலின் தகிப்பை போக்க அதன் நிழலில் தான் தினமும் ஓய்வெடுக்கிறீர்கள். இது உனக்கு எத்தனை பெரிய ஆறுதல் அளிக்கிறது இதைக் கூடவா உன்னால் புரிந்து கொள்ளாமல் போயிற்று என்று புரியும்படி மனைவிக்கு எடுத்துரைத் தேன் அவள் எதுவுமே பேசாமல் மௌனமாக இருந்தாள்

அயல் வீட்டுச் சிறுவர்கள் முன்றலுக்கு வந்திருந்தனர். அமாயாவோடு சேர்ந்து கொய்யா மர நிழலில் விழையாடு வதற்காக நான் அவர்களை அழைத்துச் சென்று நானும் அவர்களுடன் சேர்ந்து இழைப்பாறுகிறேன் வெயிலின் அருமை நிழலில் தான் தெரியும்

என்பர்கள் இதனை நாம் புரிந்திருந்தால் மரங்களை ஒரு போதும் கொலை செய்ய மாட்டோம் என்று எனக்குள்ள கூறி மனதை ஆற்றுப்படுத்திக் கொண்டேன்.

ஒரு இலையின் நிழலற்றுக் கிடக்கும். எனது சாலைக்கு எப்படியாவது நிழலினை உருவாக்க வேண்டும் மரங்களை நாட்டி உடன் நிழலை உண்டாக்குவது அத்தனை இலகுவான காரியமல்ல அதற்கு வெகு காலம் எடுக்கும்.

சிறுவர்கள் விளையாடவோ வாகனங்களை தரிக்கவோ ஒரு துண்டு நிழலும் இல்லை எனது கிராமத்தின் நிழலினை கட்டிடக் காடுகள் தின்று ஏப்பமிட்டிருந்தன.

ஊரின் ஒதுக்குப் புறமாய் தனித்து நிற்கும் வயது முதிர்ந்த மரத்திடம் சென்று அதன் நிழலினை இரவலாகக் கேட்டேன். வழிப் போக்கர்கள் காலாறிச் செல்லவும் கால் நடைகள் ஒதுங்கி இழைப்பாறவும் எனக்கு நிழல் வேண்டுமென்று மறுத்து விட்டது.

உடன் வனத்திற்குச் சென்று சடைத்த மரமென்றின் நிழலை அதன் விருப்பமின்றி அழைத்து வந்து, எனது தெருவில் கட்டிப் போடுகிறேன் இப்போது பட்டாம் பூச்சியென பறந்து திரிகின்றனர் சிறுவர்கள். இருந்தும் நாளை பாடசாலையில் விளையாடி மகிள ஒரு துண்டு நிழலின்றி அலை மோத நேரிடும் சிறுவர் சிறுமியர்களை மீளவும் மீளவுமென நினைக்கையில் உடைந்து நொறுங்குகின்றன என் மனசின் கிளைகள்

நவீன போலந்து எழுத்தாளரின் The Wicher புத்தகத் தொகுதி உலகம் முழுவதும் பல மில்லியன் அளவு விற்பனையாகுகின்றன. உலக இலக்கியங்கள் எனும்போது அனைவரினதும் நினைவில் வருவது அலெக்ஸ்சாண்டர் புஸ்கியின் இவான் துருக்கநோல் அன்டன் சோக்கோல் அருந்ததி ரோய் சல்மான் ரஸ்தி ஹரிகி முக்ராம் நக்தமீம் சோஷேகர்ஷியா மாகேஷ் பௌலோ கொய்யோ ஆகிய பல்வேறு நாடுகளில் வாழ்ந்த பழமையான எழுத்தாளர்கள் மாத்திரமே. எனினும் இன்றுவரை எல்லா நாடுகளிலும் புகழ்பெற்ற புதிய எழுத்தாளர்கள் பலர் எழுத்துலகில் இருக்கிறார்கள். அத்தகைய பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களின் பல்வேறு படைப்புக்கள் பல்வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. அத்தகையோர் சிலர் பற்றிய தகவல்களை விளக்கும் இக்கட்டுரை இலக்கிய வாசகர்களின் உள்ளங்களுக்கு விருந்தளிக்கும் என கருதுகிறேன்.

ஆக்கிரமிப்புக் கால வரலாற்றிலே இடம்பிடித்த போலந்து நாடு சுயாதிக் கம் பெற்றுக் கொண்டது. குறிப்பாக இரண்டாம் உலக மகா உத்தத்தின் போது மிகப் பிரசித்தி பெற்ற சிறைக் கூடமாக இராணுவத்தால் போலந்து நாடுபயன்படுத்தப்பட்டது. அரசினதும் மக்களினதும் விருப்பிலேயே இது இடம் பெற்றுள்ளது வரலாற்று உண்மையாகும். இதற்கு எதிரான கொள்கையுடைய இலக்கியவாதிகள் பலர் வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் தமது உயிரை பாதுகாத்துக் கொள்ளவே

மௌனமாக இருந்துள்ளனர். குத்தகை சூழலில் இஷாக் பஷோ உயிர் தப்பி ஐக்கிய இராச்சியத்திற்கு தப்பி ஓடிச்சென்றார்.

எவ்வாறாயினும் இலக்கிய நோபல் விருதுகள் ஆரினைப் பெற்ற இலக்கிய வரலாறு போலந்து நாட்டுக்கு உண்டு. முறையாக 1925 இல் வதைவோஸ் ரேஸ்மான்ட், 1924 இல் அசைவில் சிங்கர், 1978 இல் போல் லாச் விவோஸ், 1980 இல் விஸ்வலா சிம் பேஸ்கா, 1996 இல் ஓல்கா தொகர்ஜைக், 2018 இல் ஏனும் பலர் எழுத்தாலர்கலாகும்.

நவீன போலந்து இலக்கியங்களை நோக்குமிடத்து அதன் முன்னணி எழுத்தாளர்களாக கருதப்படுபவர் ஓல்கா தொகர்ஜைக்கே ஆகும். இவர் பொருளாதார உலகில் வர்த்தக பிரசித்தி பெற்றதாக கருதப் படுவதற்கு இவரது எழுத்தாற்றளில் காணப்படும் மாய அமைப்பாகும். இவர் பயிற்றப்பட்ட ஒரு பேராசிரியர் ஆகும். இவர் காவியங்களும் நாவல்கள் பலவும் சிறுகதைத் தொகுப்புக்களும், வேறு பல நூல்கள் பலவும் வெளியிட்டுள்ளார். போலந்தின் பிரபல இலக்கிய விருதான நயினி விருதினை 2008இல் இவரது பெயக்குனி ஜெனிபர் க்ரயிட் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த பிளையிட்ஸ் எனும் பெயரில் 2017 இல் வெளிவந்தது. இவரது கிசிகி ஜக்குபோ யாகூபின் கிரந்தம் எனும் நாவலுக்கு 2015இல் நயினி விருது கிடைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

Best Wishes to Padihal Magazine

SHERIEN GOLD HOUSE

**# 83, Bank Town,
Anuradhapura
Tel - 025 22 22 766**

Padihal 51 : December 2022

With Best Wishes from

**Deshamanya
AL Haj ARM. Tharik JP**

LL NO 2158

ARM TRAVELS & TOURS

NOW EVERY ONE CAN FLY

வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு நிறுவனம்
ஹஜ் உம்ரா இணைப்பாளர்

114/1A, Market Side, Anuradhapura, Sri Lanka

Tel: +94 25 22 37 933, +94 71 68 68 770, +94 77 30 41 689